

Παναγιώτης Λιβιεράτος

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός
και περί των
Arcana Arcanorum

Παναγιώτης Λιβιεράτος

«Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum»

Η αναβίωση της αρχέγονης Παράδοσης και η ενσωμάτωσή της στον Τεκτονισμό, στην Παραδοσιακή του μορφή και λειτουργία του ως συνέχεια των Αρχαίων Μυστηρίων και εργαλείο πνευματικοποίησης του ανθρώπινου όντος. Η ύπαρξη και λειτουργία του «Μυστικού των Μυστικών» ή Arcana Arcanorum, του εργαλείου ανύψωσης του ανθρώπου και της αποκατάστασής του στις πρωταρχικές του ισχύεις και προνόμια.

ISBN: 978-618-5785-16-1

Συγγραφέας, Εκδότης Παναγιώτης Λιβιεράτος ^(c) 2026

e-mail: plivieratos@live.com

Χαλάνδρι 2026

Σύμφωνα με τον νόμο 2121/1993, απαγορεύεται η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η αναδημοσίευση και η εν γένει εκμετάλλευση μέρους ή συνόλου του έργου με οποιονδήποτε τρόπο, χωρίς άδεια του Εκδότη.

Το παρόν δεν πωλείται.

Διατίθεται δωρεάν: www.misraimmemphis.com.gr

Πρόλογος

Η Γνώση είναι μία πλήρης σύνθεση όλων των πεποιθήσεων και ιδεών που χρειάζεται η Ανθρωπότητα για να συνειδητοποιήσει τις αντιφάσεις της ύπαρξης, τα προβλήματα της ζωής, τον προορισμό της και να βαδίσει ασφαλής προς την ονομαζόμενη ΕΠΑΝΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ.

Ο Τεκτονισμός είναι συνέχεια των Αρχαίων Μυστηρίων. Σήμερα αποτελεί έναν από τους κλάδους του ονομαζόμενου «Δυτικού Εσωτερισμού».

Από τότε που ο άνθρωπος κατοίκησε στη Γη, αναζητά να βρεί απαντήσεις πάνω στα προαιώνια ερωτήματα: «**Ποιος είμαι;**», «**Από πού έρχομαι;**», «**Πού πηγαίνω;**».

Η αναζήτηση αυτών των απαντήσεων προέκυψε από τη στιγμή που ο «κατ'εικόνα και ομοίωση» εξέπεσε της πνευματικότητας που κατείχε και περιπλανάται ανταγωνιζόμενος δυστυχώς τον συνάνθρωπό του, και λειτουργώντας περισσότερο με το «εγώ» αντί του «εμείς».

Ο Τεκτονισμός δεν επιδιώκει να είναι άλλο ένα αντίγραφο της κοινωνίας. Επιδιώκει αντιθέτως να επηρεάσει την κοινωνία βελτιώνοντας κάθε κύτταρό της προς την κατεύθυνση της ανάκτησης της πνευματικότητας του ανθρώπου.

Το παρόν βιβλίο περιγράφει την ίδρυση και λειτουργία του Αιγυπτιακού Τεκτονισμού και συγκεκριμένα των Τύπων Misraim και Memphis οι οποίοι ξεχωριστά μεταξύ τους αρχικά, ενωμένοι δε κατόπιν αποτέλεσαν το όχημα μίας βαθύτερης Εσωτερικής αναζήτησης, σε ένα περιβάλλον στο οποίο ο Τεκτονισμός είχε ξεκινήσει την αλλοίωσή του και την προσαρμογή του στα κοινωνικά δεδομένα.

Τα κοινά χαρακτηριστικά των δύο Τύπων Misraim και Memphis με την αυθεντική τους μορφή, η αυθεντικότητά τους, και η

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

λειτουργία τους μέσα σε ένα πλαίσιο έξω από κάθε προσπάθεια εκφυλισμού τους, είναι προφανές ότι ενόχλησαν πολλούς.

Οι περισσότεροι, έβλεπαν και βλέπουν στον Τεκτονισμό, από τότε μέχρι και σήμερα δυστυχώς, άλλη μία κοινωνική, επαγγελματική ή πολιτική επιβεβαίωση. Παραγνωρίζουν ότι η αποκατάσταση της πνευματικότητας επιτυγχάνεται με την προσωπική μας ενεργό και συνειδητή συμμετοχή στο «Εσωτερικό Μεγάλο Έργο» που πραγματοποιείται μέσα μας.

Η ύπαρξη και λειτουργία των Arcana Arcanorum ή του Μυστικού των Μυστικών και η ενσωμάτωσή τους στα Τυπικά κυρίως του Misraim απογείωσε την εσώτερη αναζήτηση

Παναγιώτης Λιβιεράτος 2025

Κείμενα και άρθρα του Συγγραφέα

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΥ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΥ

Θα πρέπει κατ'αρχήν να πούμε ότι ο Τεκτονισμός δεν γεννήθηκε. Γεννιέται κάτι που δεν υπήρχε πριν. Ο Τεκτονισμός υπάρχει από τότε που ο άνθρωπος αναζητούσε απαντήσεις για την προέλευσή του, το σκοπό του και τον προορισμό του στη ζωή. Ως Τεκτονισμός εμφανίσθηκε από τον 16^ο αιώνα και μετά. Ασφαλώς αυτή η αναζήτηση γινόταν μέσα από άλλες μορφές Οργανώσεων. Τα Αρχαία Μυστήρια ήσαν οι πρωτοπόροι και μετά έδωσαν τη θέση τους σε άλλες οργανώσεις όπως οι Γνωστικοί, οι Αλχημιστές, οι Ροδόσταυροι, οι Τροβαδούροι, οι Τυπογράφοι και άλλοι. Το Γνωστικό κίνημα ήταν αυτό που μάζεψε θα μπορούσαμε να πούμε το σύνολο των αναζητήσεων και το οποίο κάποια στιγμή έλαβε τη μορφή που έχει σήμερα, «διορθώνοντας» την εξουσιαστική τάση των διοικήσεων των θρησκειών και διατηρώντας ανέπαφη την διδασκαλία του Αποκαταστάτη.

Έτσι κάποια στιγμή έχουμε τη γέννηση των Τεκτονικών Τύπων. Των Τεκτονικών Ρυθμών ή και Τεκτονικών θεσμών θα μπορούσαμε να πούμε, δηλαδή διότι ακριβής μετάφραση του όρου «Rite» («Τύπος») δεν υπάρχει, και χρησιμοποιούμε τον όρο «Ρυθμός» ως πλησιέστερο. Οφείλουμε εδώ να διευκρινήσουμε ότι η έννοια «Τύπος» ως θεσμός που ενώνει το άνω με το κάτω, αφορά όλον τον Εσωτερισμό και όχι μόνον τον Τεκτονισμό. Κατά τη διάρκεια π.χ. Μαρτινιστικής Μύησης εκτελούνται «Τύποι». Κατά τη διάρκεια Ιερατικής χειροτονίας επίσης κ.ο.κ.

Τύποι, δηλαδή ρυθμοί ή θεσμοί που έχουν σκοπό να γεφυρώσουν το άνω με το κάτω κατά το πρότυπο του Σμαράγδινου Πίνακα του Ερμή του Τρισμέγιστου, υπάρχουν από τότε που υπάρχει ο άνθρωπος. Ο πρωτόγονος που χορεύοντας γύρω από

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

τη φωτιά ένοιωθε ότι επικοινωνεί με τους προγόνους του ή με το Θεό, εκτελούσε έναν «Τύπο». Δύναται ίσως και κατά περίπτωση να περιλάβει μία προσευχή και συνήθως εκτελείται μέσα σε μία τελετουργία. Όμως ο Τύπος είναι αυτό που γεφυρώνει το άνω με το κάτω. Είναι ο καπνός των θυσιών που ανέρχεται από εδώ κάτω ώστε όλα τα φώτα να λάμπουν στον ουρανό, όπως αναφέρει το Ζοχάρ¹.

Μελετώντας τον Σμαράγδινο και τον Ρουμπινένιο Πίνακα καταλαβαίνουμε ότι ο ανώτερος κόσμος κινείται από τον κατώτερο και τανάπαλιν. Αν θέλουμε λοιπόν περιφραστικά να κάνουμε να λάμψουν τα φώτα στον ουρανό πρέπει πρώτα να τα ανάψουμε εδώ κάτω.

Στο βιβλίο «**Li Ki**» (VII, IV, 6)² βλέπουμε ότι «Τύπος» είναι ένα μακρύ κανάλι στο οποίο συλλέγονται οι οδοί προς τον ουρανό. Συνεπάγεται ότι δεν μπορούμε να μπερδεύουμε τον Τύπο με την τελετουργία, ακόμη και εάν αυτή έχει ή μπορεί να έχει χαρακτήρα συναισθηματικό. Πνεύμα και σκοπός του Τύπου είναι πάντοτε η Θυσία. Ο εκτελών έναν Τύπο θυσιάζει την κατώτερή του υπόσταση προς χάριν της ανώτερης. Σε αυτό βασίζεται η Μύηση. Ο Μνύμενος αφήνει τον παλιό του εαυτό για να αναδείξει τον ανώτερο. Στην περίπτωση της μύησης η θυσία πρέπει να είναι πνευματική, ουσιαστική. Πρέπει να φέρει εκμηδενισμό της σύγχρονης γήϊνης προσωπικότητας, προκειμένου

¹ Ένα από τα σημαντικότερα κείμενα της Καμπαλιστικής Κοσμοθεωρίας, το Ζοχάρ, αποτελεί ένα ιδιαίτερο βιβλίο, γραμμένο στα αραμαϊκά, που αφορά κυρίως αυτούς που ασχολούνται με την Καμπάλα και τον δυτικό εσωτερισμό, καθώς είναι ένα κείμενο που ο θρύλος το έντυσε με μυστήριο και του έδωσε μαγική υπόσταση, αφού κατά τις παραδόσεις μέσα σε αυτό το "θολό" έργο κρύβονται τα κλειδιά της επεξήγησης και της κατανόησης της καμπαλιστικής διδασκαλίας

² *Li Ki. Το Κινέζικο Βιβλίο των Τύπων. Γράφτηκε γύρω στα 200 π.Χ. και περιγράφει Θρησκευτικές Κινεζικές πρακτικές από τον 8^ο μέχρι τον 5^ο π.Χ. αιώνα.*

Παναγιώτης Λιβιεράτος

να πραγματοποιηθεί η αναγέννηση της Παραδοσιακής³ προσωπικότητας. Και δεν εννοούμε εδώ, είμαστε υποχρεωμένοι να το αναφέρουμε, τις περιπτώσεις μνήσεων που υποβαθμίσθηκαν σε διοικητικές πράξεις μέσα σε κάποιες εκφυλισμένες οργανώσεις υπό μορφήν λεσχών. Μερικοί από την άλλη υποστηρίζουν ότι Τύπος είναι ένα σύνολο συμβολικών πράξεων. Λάθος. Είναι σύνολο πραγματικών πράξεων που έχουν άμεση και ταυτόχρονη ανταπόκριση στο αόρατο, αλλιώς είναι άκυρες.

Έτσι είχαμε εκτέλεση Τύπων στα Αρχαία Μυστήρια όλου του Αρχαίου κόσμου.

Οι Πυραμίδες της Αιγύπτου που παρουσιάζονται ως τουριστική attraction τάφων των Φαραώ ήταν τόπος μνήσεων. Ήταν τόπος όπου εκτελείτο ένας Τύπος. Οι Αρχαίοι Αιγύπτιοι είχαν φθάσει σε πολύ υψηλό επίπεδο αναζήτησης, όμως η γεικότερη κατάπτωση αξιών δυστυχώς εκφύλιζε και αυτή την κατάκτηση όπως και πολλές άλλες.

Από τα αρχαία μυστήρια της Αιγύπτου όπου εκτελείτο ένας Αιγυπτιακός Τύπος ονομαζόμενος της γης του Μισρ ή της γης της Αιγύπτου έχουμε τη γέννηση του Τύπου Misraim (Misraim ή Mizraim ή Mitzraim⁴). Ο Τύπος αυτός, έφθασε στη σύγχρονη εποχή μέσα από διάφορους που όμως η ελλειπής έως ανύπαρκτη ιστορική καταγραφή δεν αποτύπωσε. Τον βρίσκουμε στα χέρια της οικογένειας Bédarride κατά τον 18ο αιώνα.

Το 1801, χάρις στις προσπάθειες του Filalete Abraham (βαρώνος *Tassone di Modena*), ο Τύπος Misraim αναβίωσε στη

³ Στον Εσωτερισμό ο όρος «Παραδοσιακός» αφορά την αναγνώριση της ύπαρξης της θείας σπίθας μέσα στον άνθρωπο, η οποία παρέμεινε μετά την έκπτωση των πνευματικών του αξιών και την οποία αναζητά διά της μνήσεως να αφυπνίσει.

⁴ Ονομασίες κατοχυρωμένες n° 18132859 από τον Αρχαίο και Αρχέγονο Ανατολικό Τύπο Μισραΐμ και Μέμφις.

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

Βενετία και διαδόθηκε αμέσως στην υπόλοιπη Ιταλία και τη Γαλλία.

Μετά την εμφάνισή του Τύπου στη Γαλλία, ο Jean Marie Ragon υπήρξε ο πρώτος ο οποίος προσπάθησε και πέτυχε την «απορρόφησή» του από τη Μεγάλη Ανατολή της Γαλλίας (*Gran Orient de France*), «απορρόφηση» η οποία ήταν καταστροφική, ευτυχώς όμως προσωρινά.

Marc Bédarride

Ο Marc Bédarride γιός του Gad Bédarride είναι ο συγγραφέας του βιβλίου «*De l'Ordre Maçonnique de Misraim, depuis sa création jusqu'à nos jours, de son antiquité, de ses luttes et de ses progrès*» 2 τόμοι, Παρίσι 1845⁵ στο οποίο εξιστορεί την προέλευση και τη φυσιογνωμία του Τύπου. Το βιβλίο ξεκινά με

⁵ «Περί του Τύπου Μισραΐμ, από τη δημιουργία του έως σήμερα, της αρχαιότητάς του, των αγώνων του, και της προόδου του»

Παναγιώτης Λιβιεράτος

την εξής εισαγωγή: «ο Τεκτονισμός του *Misraim*, δεν είναι ένας ανθρώπινος θεσμός, όπως τον φαντάζονται πάρα πολλοί. Αρκεί να μνηθεί κανείς σε αυτόν και να τον μελετήσει, για να αναγνωρίσει σύντομα ότι αυτός, δεν μπορεί να είναι παρά έργο του Πα-ντοδύναμου». Ο Gad Bédarride είχε μνηθεί στον Τύπο *Misraim* από τον «Σοφό Πατριάρχη Ananiah» το τέλος του 18^{ου} αιώνα.

Αναφερθήκαμε πιο πάνω στην «απορρόφησή» του από τη Μεγάλη Ανατολή της Γαλλίας η οποία ευτυχώς ήταν προσωρι-νά καταστροφική. Τα μεγάλα Τεκτονικά Τάγματα είχαν από τό-τε εξελιχθεί σε λέσχες και η όποια πραγματική και παραδοσια-κή Τεκτονική ενασχόληση είχε εγκαταληφθεί. Έτσι και η «α-πορρόφηση» κατέληξε σε σχεδόν εξαφάνιση. Όμως προσωρι-νά...

Οι αλλαγές Τυπικών, η κατάργηση της υποχρεωτικής πίστης σε ένα Θεό και πολλά άλλα ήσαν καθημερινό φαινόμενο στο όνομα της προσέλευσης περισσότερων μελών. Η δύναμη της εξουσίας που προκύπτει από την πληθώρα μελών είχε αντικα-ταστήσει την δύναμη της αναζήτησης της Αλήθειας. Η υιοθέ-τηση δε εκλογικών διαδικασιών κατέστρεψε κάθε ίχνος παρα-δοσιακότητας. Εκλογές που ο Gerard Encausse (Papus) καταδί-κασε γράφοντας⁶ ότι η ύπαρξή τους στον Τεκτονισμό εξαφανί-ζει κάθε επαφή με το αόρατο.

Μπορεί να φανεί περίεργο, αλλά η διατήρηση της παραδο-σιακής φυσιγνωμίας του Αιγυπτιακού Τεκτονισμού, ήταν επι-πλέον και ένας λόγος που τον έθεσε στο περιθώριο του παγκό-σμιου Τεκτονισμού. Η παραδοσιακότητά του τον προστάτευσε από τα κουτσομπολιά που συνόδευσαν πάντοτε τους υπόλοιπους Τεκτονικούς οργανισμούς.

⁶ Βλέπε βιβλίο του: «Μαρτινεζισμός, Βιλλερμοζισμός, Μαρτινισμός και Τεκτονι-σμός».

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

Μέσα στον κόρφο του Αιγυπτιακού Τεκτονισμού βρίσκουμε το χρυσό νήμα που εκτείνεται προς τα πίσω, συνδέοντας τους φιλοσόφους, αλχημιστές και αποκρυφιστές όλων των εποχών.

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός, αυτός που εφαρμόζει τα αυθεντικά και όχι τα μεταλλαγμένα, του Τύπου Misraim και του Τύπου Memphis, παρουσίαζε πάντοτε ένα ζωντανό πρόσωπο, γεμάτο από χαρακτήρες που μερικές φορές αγγίζουν τη μεγαλοφυΐα.

Ο Τεκτονισμός, σε οποιαδήποτε από τις ποικίλες μορφές του, είναι μια ένωση ανθρώπων αφιερωμένων στην παγκόσμια αδελφοσύνη της ανθρωπότητας. Η δομή του Τεκτονισμού βασίζεται σε ένα σύστημα βαθμών ή διαβαθμισμένων μνήσεων, μέσα από το οποίο αποκαλύπτονται σταδιακά τα λεπτά μυστήρια του Σύμπαντος. Αυτά γίνονται γνωστά μόνον σε όποιον ενορατικά και διαισθητικά έχει προσεγγίσει τις αυθεντικές Μυήσεις, αυτές που προέρχονται από την αδιάσπαστη Μυητική διαδοχή που εξασφαλίζει τη σύνδεση με το Εγρηγορός του Τύπου.

Όλοι οι Τύποι μοιράζονται κοινά τους τρεις πρώτους βαθμούς, που συχνά ονομάζονται Κυανή Στοά ή Συμβολική Στοά. Η Κυανή ή Συμβολική Στοά αποτελείται από τους βαθμούς του Μαθητή (1^ο), του Εταίρου (2^ο) και του Διδασκάλου (3^ο) και βασίζεται στην μελέτη των συμβόλων. Στους βαθμούς από τον 4^ο και άνω ουσιαστικά ξεδιπλώνεται ο Τύπος και οι αποσυμβολισμοί πλέον δίνουν τη θέση τους στη φιλοσοφική έρευνα που προκύπτει από τη διδασκαλία του κάθε βαθμού. Οι συμβολικοί βαθμοί ενεργούν στην οριζόντια πλευρά του σταυρού της ζωής, ενώ οι επόμενοι ονομαζόμενοι και βαθμοί του Τύπου στην κάθετη που είναι και το ρεύμα της φώτισης. Στο σημείο συνάντησης ανθίζει, και όχι συμβολικά αλλά πραγματικά, το Ρόδο,

Παναγιώτης Λιβιέρατος

σύμβολο της φώτισης. Οι βαθμοί του Τύπου ή φιλοσοφικοί πρωτοεμφανίσθηκαν τον 18^ο αιώνα.

Οι πλέον γνωστοί Τεκτονικοί Τύποι, με αλφαβητική σειρά, όπως τους έχει μέχρι σήμερα καταγράψει η ιστορία είναι:

1. ΑΔΩΝΙΡΑΜΙΚΟΣ Τύπος. Του 18ου αιώνα.
2. Τύπος ΑΜΙΛΗΣ ή ΕΜΥΛΑΤΙΟΝ. Ανδρικός Τύπος
3. ΑΝΑΜΟΡΦΩΜΕΝΟΣ ΣΚΩΤΙΚΟΣ Τύπος.

(C.:B.:C.:S.:) Ανδρικός Τύπος. Ιπποτικό Ναϊτικό Αγαθοεργό Τάγμα, αποκλειστικά Χριστιανικό. (Αγαθοεργοί ή Ευεργέτες Ιππότες της Αγίας Πόλεως). Δημιουργήθηκε από τον Jean Baptist Willermoz. Έχει μείνει ιστορικά και με την ονομασία Βιλλερμοζιστικός ή Μαρτινιστικός Τεκτονισμός. Είναι ο μοναδικός Τύπος που συνδυάζει Μαρτινισμό (Βιλλερμοζισμό) και Τεκτονισμό.

4. ΑΡΧΑΙΟΣ Τύπος (Ancient Rite).
5. Τύπος της ΑΝΑΤΟΛΗΣ του Kilwinning.
6. ΑΡΧΕΓΟΝΟΣ Τύπος της Namur (1770).
7. Τύπος της ΑΥΣΤΗΡΑΣ ΤΗΡΗΣΕΩΣ (1756). Θεμελιωτής του ο Βαρόνος του Hund.
8. ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΕΣ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ. Τύπος 6 βαθμών, κατ'εξοχήν Αιγυπτιακών. Δραστηριοποιήθηκε στα 1767 και διατηρήθηκε για πάρα πολύ λίγο.

9. Τύπος των ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ ΑΝΑΤΟΛΗΣ ΚΑΙ ΔΥΣΕΩΣ.

10. ARCANA ARCANORUM. Σειρά Τυπικών υψηλής θεουργίας τα οποία περιλαμβάνονται σε ελάχιστες πολύ Παραδοσιακές Οργανώσεις. Λειτουργούν κάτω από απόλυτη σοβαρότητα, και μόνον υπό πολύ αυστηρές προϋποθέσεις. (Misraim-Memphis, Πυθαγόρειοι κ.α.). Προϋποθέτουν την αγνή καθαρότητα των συμμετεχόντων, και τις αγνές και ανιδιοτελείς προθέ-

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

σεις τους. Υπάρχουν και σε άλλες ατραπούς όπως ο Μαρτινισμός και άλλες Εσώτερες οργανώσεις.

11. ΓΑΛΛΙΚΟΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ Τύπος.

12. Τέκτονες Ιππότες Εκλεκτοί Ιερείς του Σύμπαντος (Ordre des Chevaliers Maçons Elus Cohen de l' Univers). Ιδρύθηκε από τον Jacques de Livron Joachim de la Tour de la Case Martines de Pasqually. Σκοπός του η Τελετουργική Θεουργία.

13. ΕΘΝΙΚΟΣ ΙΣΠΑΝΙΚΟΣ Τύπος. Δημιουργήθηκε στις 18 Φεβρουαρίου 1887, από τον Manuel Gimeno y Catalan.

14. Τύπος 7 βαθμών.(Μ.Βρετανία, 1760)

15. ΙΠΠΟΤΕΣ ΤΗΣ ΠΑΛΛΑΙΣΤΙΝΗΣ. Δημιουργήθηκε από την κοινότητα των Σοφών του Φωτός, και διαδόθηκε στην Ευρώπη, την Upsala και τη Σκωτία με τη μορφή Ανατολικού Τεκτονισμού.

16. Τύπος Μελησσινού Πέτρου. Από το 1765. Με 7 βαθμούς. Χρησιμοποιούνται μόνον οι Φιλοσοφικοί καθ'ότι δέχεται Διδασκάλους που έχουν ολοκληρώσει τους Συμβολικούς βαθμούς σε οποιονδήποτε άλλον Τύπο.

17. Τύπος Μισραΐμ-Memphis. Ερμητικός Αιγυπτιακός Τύπος. Βασίζεται στην ένωση του Τύπου MISRAIM με τον Τύπο MEMPHIS. Με 95 βαθμούς, συγχωνευμένους σε 11 μήσεις, συν 2 διοικητικούς (96° και 97° για τον Εθνικό και τον Κυρίαρχο Μεγ.Διδάσκαλο αντίστοιχα).

Στους κόλπους του περιλαμβάνει Γυναικείο Τεκτονικό Τύπο με Γυναικεία Τυπικά.

18. ΣΚΩΤΙΚΟΣ Τύπος. Ανδρικός Τύπος με 33 βαθμούς (συνήθως αποδιδόμενους σε 11 μήσεις). Πρωτοεμφανίσθηκε ως Τύπος Τελειοποιήσεως με 28 βαθμούς. Από το Συμβούλιο του Charleston και μετά (1801) λειτουργεί με 33 βαθμούς.

Παναγιώτης Λιβιεράτος

19. Τύπος ΣΟΦΟΙ ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ. Δημιουργήθηκε στην Αίγυπτο από τον Ormus μαζί με Εσσαίους.

20. Τύπος ΣΟΛΟΜΩΝΤΑ (Ο.Ι.Τ.Α.Ρ.) Ordre Initiatique et Traditionnel de l'Art Royal

21. ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΓΑΛΛΙΚΟΣ Τύπος.

22. ΣΥΜΒΟΛΙΚΟΣ Τύπος. (Δημιουργήθηκε στις 8/10/1859. Σήμερα λειτουργεί κάτω από την αιγίδα της Μεγάλης Ανατολής της Ιταλίας)

23. Τύπος ΥΟΡΚΗΣ. Ανδρικός Τύπος.

24. Τύπος AZUL (Αργετινή)

25. Τύπος BORDEAUX (1762)

26. FILADELFI DI NARBONA (πρόδρομος της Στοάς του Montauban). Αναδύθηκε στα 1780, και χωριζόταν σε 3 τάξεις από τις οποίες οι 1η και 2η περιελάμβαναν 17 βαθμούς και η 3η τρεις Συνόδους ή Περιστύλια στα οποία γινόταν μελέτη των διαφόρων κλάδων των απόκρυφων επιστημών.

27. Τύπος FILADELFI ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

28. Τύπος MONTAUBAN. Δημιουργήθηκε από τον Gabriel Mathieu Marconis, πατέρα του Etienne Marconis de Nègre. Από αυτόν προήλθε κατά μεγάλο μέρος ο Τύπος Memphis.

29. Τύπος SWEDEMBORG. (Αβινιόν 1773) Σύστημα 10 βαθμών σε τρεις τάξεις.

Οι δύο σημαντικότερες μορφές Τεκτονισμού Υψηλών Βαθμών είναι ο Σκωτικός και ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός, που αναπτύχθηκαν περίπου την ίδια εποχή ασχέτως του γεγονότος ότι πηγή του Αιγυπτιακού ήσαν τα αρχαία Αιγυπτιακά Μυστήρια. Εάν ο Σκωτικός Τύπος δεν είχε αλλοιωθεί, θα είχε διατηρήσει και εκείνος την προέλευσή του από τα Αρχαία Μυστήρια στα οποία εξέχουσα θέση κατείχαν πάντοτε τα Αιγυπτιακά και τα Ελληνικά.

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των *Arcana Arcanorum*

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός ανιχνεύει την εξέλιξη του Τεκτονισμού πίσω στους ιερείς και σοφούς της Αρχαίας Αιγύπτου. Ορισμένοι υποστηρικτές των Αιγυπτιακών καταβολών του Τεκτονισμού έχουν ισχυριστεί ότι η λέξη *freemason* προέρχεται από αιγυπτιακή λέξη *phreemason*, που σχετίζεται με το Φως. Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός επικεντρώνεται στην αλχημεία (λέξη που σημαίνει Αίγυπτος — *al-khemi*, χώρα του Κεμ), στον νεοπλατωνισμό (φιλοσοφικό ρεύμα που γεννήθηκε στην Αλεξάνδρεια) και στην Καμπάλα. Η λέξη *freemason* δηλαδή Ελευθεροτέκτων αποτυπώνει τον στόχο του Τέκτονα να καταστεί ελεύθερος από κάθε αγκύλωση σε πάθη, προκαταλήψεις και ισορροπίες, αναζητώντας μόνον και αποκλειστικά την υπερβατική αλήθεια.

Alessandro Cagliostro

Ορισμένοι από τους Τύπους που συγκροτούν τον Αιγυπτιακό Τεκτονισμό είναι ο Αιγυπτιακός Τύπος του Κόμη Cagliostro, ο Τύπος Memphis και ο Αρχαίος και Αρχέγονος Τύπος Misraim.

Το σύστημα βαθμών του Τεκτονισμού αποτελεί μια σειρά μνήσεων που σταδιακά αποκαλύπτουν τη φύση της ύπαρξης και λειτουργούν ως τέλειο υπόβαθρο για αναφορές στην ύπαρξη και προέλευση του ανθρώπου και Διδασκαλίες γύρω από τον προορισμό του.

Παναγιώτης Λιβιεράτος

Πέρα από τη γνώση που έχουμε για τον Τύπο Misraim από την οικογένεια Bédarride οι απαρχές του Τύπου αυτού είναι περίπλοκες και συγκεχυμένες. Ένα ακόμη πρόβλημα, πέραν των ελλειπώς ιστορικών καταγραφών γύρω από τον Τεκτονισμό, είναι ότι οι συγγραφείς και οι Τεκτονικοί ιστορικοί διχάζονται ανάμεσα σε εκείνους που τον θεωρούν μια παρέκκλιση Τεκτονισμού ακριβώς επειδή ποτέ του δεν παρασύρθηκε σε κοινωνικοποίηση που συνδυαζόταν πάντοτε και με λίγη ενασχόληση με πολιτική και από την άλλη εκείνους τους ενθουσιώδεις υποστηρικτές που είναι γοητευμένοι από τη μαγεία των Τυπικών του και την αφοσίωση στην αναζήτηση της Αλήθειας.

Ιταλικές Καταβολές

Η πρώτη καταγεγραμμένη εμφάνιση του Τύπου του Misraim σε σύνδεση με Τεκτονική Στοά εντοπίζεται στη Νάπολη της Ιταλίας, όπου υπάρχουν αρχεία ύπαρξης Στοάς του Misraim, το 1747, η οποία εργαζόταν με μία σειρά Υψηλών Βαθμών. Επιπλέον, υπήρχε στη Ρώμη μια «Εταιρεία του Misraim» στα μέσα του 18^{ου} αιώνα. Αυτό δεν αναφέρεται για να δοθεί η εντύπωση ότι αυτή η Στοά αποτελεί κατ' ανάγκη την απαρχή του Τύπου του Misraim, αλλά για να δείξει ότι ήδη από τα μέσα του 18^{ου} αιώνα υπήρχε στην Ιταλία έντονο ενδιαφέρον για Αιγυπτιακά θέματα στον Τεκτονισμό. Η ίδια η πόλη της Νάπολης επρόκειτο αργότερα να διαδραματίσει σημαντικό ρόλο στην ανάπτυξη του Τύπου. Χωρίς, όμως, συγκεκριμένα αρχεία (όπως πρακτικά Στοών ή μητρώα) είναι αδύνατον να συνδεθούν οι πρωτεργάτες του Τύπου Misraim με αυτή τη Στοά.

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

Ο Robert Ambelin, Εσωτεριστής, συγγραφέας και Γνωστικός Επίσκοπος⁷, πίστευε ότι ο Αιγυπτιακός Τύπος δημιουργήθηκε το 1788 στη Βενετία, όταν μια ομάδα Τεκτόνων έλαβε χάρτα λειτουργίας από τον Alessandro Cagliostro⁸ για να λειτουργήσει Στοά του Αιγυπτιακού του Τύπου. Υπήρξε ένας από τους σπουδαιότερους υπερασπιστές του Αιγυπτιακού Τεκτονισμού τον 20^ο αιώνα και είχε πρόσβαση σε αρχεία που δεν θα ήταν διαθέσιμα στους περισσότερους.

Η μορφή του Cagliostro και ο Τύπος Misraim συνδέονται με μια ενδιαφέρουσα σχέση. Ο Cagliostro δεν αναφέρεται ως επιρροή από κανέναν από τους αρχικούς πρωτεργάτες του Τύπου και συνήθως εμφανίζεται μόνο σε σύγχρονες αναλύσεις και περιστασιακά στα έργα των επικριτών του.

⁷ Αν ο Ερμητισμός είναι η σπονδυλική στήλη του διεθνούς Εσωτερισμού, ο Γνωστικισμός είναι αυτός που αποτέλεσε διαχρονικά το συνδετικό κρίκο μεταξύ του Ερμητισμού που είναι η πηγή της αρχέγονης Γνώσης και των νεοπλατωνιστών, με τον πρωταρχικό και αυθεντικό Χριστιανισμό, το κίνημα του Jacob Böhme (που εξελίχθηκε ως Μαρτινισμός), της Μαγείας του Μεσαίωνα, του Παραδοσιακού Ελευθεροτεκτονισμού, και του κινήματος των Ροδοσταύρων. Ως κίνημα ξέφυγε από τα στενά όρια της Θρησκείας, ενώ έγινε κοινός παρανομαστής κάθε Θρησκείας. Ασφαλώς σε αυτόν ενσωματώνεται και ο Χριστιανισμός ως καθαρή, αναθεωρημένη και φιλτραρισμένη γνώση, μυστική και διδακτική της καθαρής και αυθεντικής ρίζας.

⁸ Ο Αλεσσάντρο Καλιόστρο (2 Ιουνίου 1743- 26 Αυγούστου 1795) ήταν Ιταλός περιηγητής και τέκτονας. Το πραγματικό του όνομα ήταν Τζουζέππε Μπάλαμο. Εγκαταλείφθηκε από τους γονείς του μόλις γεννήθηκε στη Μάλτα ενώ εκεί, μνήθηκε στη μουσική και στην αλχημεία. Νυμφεύθηκε τη Λορέντσα Φελισιάνι (Lorenza Feliciani) και ταξίδευσαν μαζί στο Λονδίνο, όπου και έγιναν μέλη τεκτονικής οργάνωσης. Συνελήφθη από την Ιερά Εξέταση στις 27 Δεκεμβρίου 1789, φυλακίστηκε στο Κάστρο των Αγγέλων (Castel Sant' Angelo) και, λίγο μετά, καταδικάστηκε σε θάνατο ως τέκτονας. Αργότερα ο Πάπας Πίος Στ' μετέτρεψε την ποινή του σε ισόβια δεσμά. Σύμφωνα με τον συγγραφέα Καμίλο Καστέλο Μπράνκο στον Ζοζέφ Μπάλαμο αποδίδεται η δημιουργία του Αιγυπτιακού Τύπου των Τεκτόνων και η αποδοχή των γυναικών με ιδιαίτερα Γυναικεία Τυπικά.

Παναγιώτης Λιβιεράτος

Η παλαιότερη ιστορικά γνώση επίσημης λειτουργίας του Αιγυπτιακού Τεκτονισμού προέρχεται από την οικογένεια Bédarride.

Χωρίς να αναφέρει ονομαστικά τον Cagliostro, ο Marc Bédarride (η σημαντικότερη μορφή του Τύπου Misraim) υπαινίσσεται Αιγυπτιακή επιρροή μέσω του προσώπου του Parenti, τον οποίο θεωρεί σημαντική προσωπικότητα του Τύπου Misraim στη δεκαετία του 1780. Ο Parenti μνήθηκε στη Ζάκυνθο.

Ένα συγκεκριμένο δεδομένο βρίσκεται στη σελίδα 125 της ιστορίας του Misraim του Bédarride όπου επιβεβαιώνεται ότι στα 1782 «ο μνημένος Parenti της Στοάς της Ζακύνθου, πήγε στις Βρυξέλλες». Εκείνη την εποχή, η νήσος Ζάκυνθος ήταν κάτω από την κυβέρνηση της Βενετίας και οι γαλέρες της Γαληνοτάτης Δημοκρατίας της Βενετίας ταξιδεύοντας για εκείνα τα νησιά του Ιονίου προσάραζαν στα λιμάνια της Puglia (Νότιος Ιταλία) αφού διαπερνούσαν την Αδριατική. Αυτό θα μπορούσε να εξηγήσει πώς η «κλίμακα της Νάπολης» ή αλλιώς Arcana Arcanorum έφτασε στη Βενετία όπου ήταν σε ακμή πριν τη Γαλλική επανάσταση του 1789.

Αστυνομικές αναφορές του 1818 για την περιοχή καταγράφουν την ύπαρξη μιας «Αιγυπτιακής Μυστικής Εταιρείας» στα νησιά αυτά, η οποία εργαζόταν μια μικτή (ανδρών και γυναικών) μορφή του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου και αποκαλούσε τον Μέγιστο Άρχοντά της «Μέγα Κόπτη». Αυτός ήταν επίσης ο τίτλος που χρησιμοποιούσε ο Cagliostro ως Μέγας Διδάσκαλος του Αιγυπτιακού του Τύπου και αποδίδεται ελεύθερα ως «Μέγας Αιγύπτιος». Το όνομα Parenti δεν εμφανίζεται σε καμία Τεκτονική συναλλαγή ούτε στην Κέρκυρα ούτε στη Ζάκυνθο. Αυτό δεν σημαίνει ότι ο Parenti δεν μνήθηκε ε-

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

κεί, όπως υπονοεί ο Bédarride, αλλά πιθανότατα οφείλεται στην απώλεια αρχείων, πολλά από τα οποία καταστράφηκαν κατά τη Ναπολεόντεια εκστρατεία στην Ευρώπη. Έτσι, ο Bédarride ενδέχεται να υπαινίσσεται τις αιγυπτιακές ρίζες του Τύπου χωρίς να αναφέρει άμεσα τον Cagliostro.

Η πρώτη επαφή του Marc Bédarride με τον Τύπο του Misraim έγινε μέσω του πατέρα του, Gad Bédarride. Οι Bédarride ήταν εξέχουσα Εβραϊκή οικογένεια στην πόλη Cavaillon. Η εβραϊκή κοινότητα της Cavaillon ασκούσε μία μορφή Καμπαλιστικών εργασιών και ακολουθούσε με ενθουσιασμό τα μεσσιανικά κινήματα της εποχής. Τα σχολεία της περιοχής δίδασκαν όχι μόνο τα παραδοσιακά ιερά κείμενα (Τορά, Ταλμούδ και Ζοχάρ) αλλά και πιο εσωτερικές διδασκαλίες της Καμπάλα. Μέσα σε αυτό το περιβάλλον ανατράφηκαν ο Marc Bédarride και τα αδέρφια του.

Ο Gad Bédarride μνήθηκε στον Τεκτονισμό το 1771 από έναν μνημένο των Ισραηλιτικών Εκλεκτών με το όνομα Carosse. Αργότερα, το 1782, εισήχθη στον Τύπο Misraim από τον Σοφό Πατριάρχη Ananiah, Μέγα Αιγύπτιο Συντηρητή.

Ο Marc και ο Michel Bédarride, υιοί του Gad Bédarride μνήθηκαν στον Τεκτονισμό το 1801 στην Cesena, στη Στρατιωτική Στοά La Candeur. Ο Marc ανυψώθηκε στον βαθμό του Διδασκάλου την 1^η Οκτωβρίου 1802 στο Παρίσι, στη Στοά «Mars et Thémis», και στη συνέχεια δραστηριοποιήθηκε έντονα στη δημιουργία στρατιωτικών Στοών. Ήταν εκείνη την εποχή κάτι το σύνηθες για Τέκτονες στρατιωτικούς. Το 1803, οι Marc και Michel Bédarride μνήθηκαν στον Τύπο Misraim.

Το έτος 1803 θεωρείται από τους Bédarride ως το έτος εγκαθίδρυσης του Τύπου Misraim στη Γαλλία, όταν ιδρύθηκε στο Παρίσι Ανώτατο Μεγάλο Συμβούλιο Ιπποτών Kadosh. Η λέξη

Παναγιώτης Λιβιεράτος

Kadosh (קָדוֹשׁ) είναι Εβραϊκή και μεταφράζεται κυρίως ως «άγιος», «ιερός» ή «ξεχωρισμένος». Υποδηλώνει ότι είναι κάποιος διαφορετικός από το συνηθισμένο ή το βέβηλο, συχνά υπονοώντας αφιέρωση για έναν ειδικό, θεϊκό σκοπό. Όταν εφαρμόζεται στον Θεό, η λέξη Kadosh τονίζει την απόλυτη μοναδικότητά Του, την αγνότητά Του και τον διαχωρισμό Του από το κακό ή τους κτιστούς περιορισμούς. Ωστόσο, αυτή η χρονολογία φαίνεται να αποτελεί μία κατά κάποιο αναθεωρητική ιστορία, καθώς τοποθετεί την ίδρυση του Τύπου έναν χρόνο πριν από την εισαγωγή του Αρχαίου και Αποδεδεγμένου Σκωτικού Τύπου στη Γαλλία το 1805. Το 1805 αποτελεί ορόσημο για τον Αρχαίο και Αποδεδεμένο Σκωτικό Τύπο στην Ευρώπη, με την καθοδήγηση του Κόμη Alexandre François Auguste de Grasse-Tilly. Αυτό το γεγονός εδραίωσε τη δομή των 33 βαθμών, βασιζόμενο στις Μεγάλες Συνταγές του 1786.

Στις 3 Ιανουαρίου 1810 και στις 25 Ιουνίου 1811, ο Marc και ο Michel Bédarride αντίστοιχα μνήθηκαν στο Μιλάνο στον 77° και έλαβαν ανάλογα διπλώματα και εξουσιοδοτήσεις για τη διάδοση αυτών των βαθμών. Το 1812, ο Marc έλαβε χάρτα του βαθμού 90° από τον Theodoric Cerbes, εκπρόσωπο του Lechangeur στη Βόρεια Ιταλία. Το έγγραφο αυτό εξουσιοδότησε τους αδελφούς Bédarride να οργανώσουν τον Τύπο στη Γαλλία.

Οι Bédarride επέστρεψαν στη Γαλλία το 1814–1815, όπου συνάντησαν σοβαρές δυσκολίες. Η Γαλλία είχε αλλάξει ριζικά κατά την απουσία τους: το πολιτικό και κοινωνικό περιβάλλον είχε μεταβληθεί και οι παλαιοί υποστηρικτές τους ήταν πλέον άφραγκοι ή ανίσχυροι.

Σε μία προσπάθεια να προσδώσουν κύρος στις δραστηριότητές τους, επιδίωξαν να προσελκύσουν εξέχουσες Τεκτονικές

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

προσωπικότητες και διασημότητες. Μία από τις βασικές πηγές μελών για τον Τύπο του Misraim ήταν τα μέλη του Σκωτικού Τύπου, ο οποίος αντιμετώπιζε προβλήματα ένταξης στην «Μεγάλη Ανατολή της Γαλλίας». Όσοι αντιδρούσαν στην απώλεια της αυτονομίας τους ή ήταν δυσαρεστημένοι έβρισκαν στον Τύπο Misraim μια ελκυστική εναλλακτική. Αυτό φυσικά, ουδέποτε θα μπορούσε να θεωρηθεί σοβαρό κίνητρο ένταξης σε Τεκτονικό Τύπο.

Το 1815 ιδρύθηκε Ανώτατο Μεγάλο Συμβούλιο με μέλη τους Marc, Michel και Joseph Bédarride, τον Francois Joly (ο οποίος είχε λάβει απευθείας τον βαθμό 90° από τον Lechangeur) και τον στρατηγό Joseph Chabran, φίλο της οικογένειας..

Η πρώτη Στοά «L'Arc-en-Ciel» ιδρύθηκε στο Παρίσι στις 19 Μαΐου 1815 και γνώρισε άμεση επιτυχία.

Ο Τύπος Misraim έζησε μια ταραχώδη πορεία στη Γαλλία επί πενήντα χρόνια: ραγδαία ανάπτυξη, εσωτερικές διαμάχες, κυβερνητικές διώξεις, διάλυση το 1823, αναβίωση το 1830, νέες συγκρούσεις και τελικά σταδιακή παρακμή.

Στην Αγγλία ο Τύπος Misraim εισήχθη στις 28 Δεκεμβρίου 1870 υπό τον Robert Wentworth Little. Περίπου εκατό Τέκτονες ίδρυσαν Ανώτατο Γενικό Συμβούλιο στο Mark Mason's Hall. Η αγγλική δομή του Τύπου συνδέθηκε διοικητικά με το Τάγμα του Ερυθρού Σταυρού του Κωνσταντίνου.

Ο Τύπος επεκτάθηκε και το 1876 απορροφήθηκε από το Τεκτονικό σύστημα του John Yarker, ο οποίος το συνέδεσε με τον Τύπο Memphis.

Δομή του Τύπου Misraim

Το Τελετουργικό του Misraim αποτελεί ένα συνθετικό σύστημα Υψηλών Βαθμών της Αιγυπτιακής Τεκτονικής παράδο-

Παναγιώτης Λιβιεράτος

σης. Δεν είναι ούτε απλή αντιγραφή άλλων Τυπικών ούτε καθαρά πρωτότυπη δημιουργία. Συνδυάζει στοιχεία υπάρχοντα Τεκτονικά με εσωτερικές αιγυπτιακές και ιουδαϊκές διδασκαλίες.

Η δομή του στηρίζεται σε 4 σειρές βαθμών, με έντονα Ιουδαϊκά και Καμπαλιστικά χαρακτηριστικά στους ανώτερους βαθμούς, ενώ οι πρώτες δύο σειρές παραμένουν κοντύτερα στα υπόλοιπα Τεκτονικά πρότυπα.

Το Τελετουργικό του Misraim υπήρξε από τα πρώτα τεκτονικά συστήματα που συνέδεσαν τη σύγχρονη Τέχνη με τους αρχαίους ιερείς, αλχημιστές και μάγους της γης του Κεμ.

Ιδού η σειρά βαθμών του Τύπου Misraim:

ΠΡΩΤΗ ΣΕΙΡΑ (Συμβολικοί Βαθμοί)

1η Τάξη

1° Μαθητής

2° Εταίρος

3° Διδάσκαλος

2η Τάξη

4° Απόρρητος Διδάσκαλος

5° Τέλειος Διδάσκαλος

6° Απόκρυφος Γραμματέας

7° Πρωθιερέας και Δικαστής

8° Άγγλος Διδάσκαλος

3η Τάξη

9° Εκλεκτός των εννέα

10° Εκλεκτός του Μυστηρίου

11° Εκλεκτός των δέκα πέντε

12° Τέλειος Εκλεκτός

13° Ένδοξος Εκλεκτός της Αλήθειας

4η Τάξη

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

- 14° Τριαδικός Σκώτος
- 15° Σκώτος Εταίρος
- 16° Σκώτος Διδάσκαλος
- 17° Εκλεκτός Σκώτος
- 18° Σκώτος Διδάσκαλος
- 19° Σκώτος των τριών J
- 20° Σκώτος του Ιερού Θόλου
- 21° Σκώτος του Αγίου Ανδρέα ή του Παναγίου Τάφου
5η Τάξη
- 22° Μικρός Αρχιτέκτονας
- 23° Μεγάλος Αρχιτέκτονας
- 24° Αρχιτεκτονική
- 25° Τέλειος Μαθητής Αρχιτέκτονας
- 26° Τέλειος Εταίρος Αρχιτέκτονας
- 27° Τέλειος Διδάσκαλος Αρχιτέκτονας
- 28° Τέλειος Αρχιτέκτονας
- 29° Έξοχος Σκώτος
- 30° Έξοχος Σκώτος του Ερεδώμ
6η Τάξη
- 31° Μεγάλη Βασιλική Κιβωτός
- 32° Μεγάλη Κιβωτός
- 33° Έξοχος Ιππότης της Επιλογής, Αρχηγός της Συμβολικής
Σειράς

ΔΕΥΤΕΡΗ ΣΕΙΡΑ (Φιλοσοφικοί Βαθμοί)

7η Τάξη

- 34° Ιππότης της Έξοχης Επιλογής
- 35° Πρώσος Ιππότης
- 36° Ιππότης του Ναού
- 37° Ιππότης του Αετού
- 38° Ιππότης του Μαύρου Αετού

Παναγιώτης Λιβιεράτος

- 39° Ιππότης του Ερυθρού Αετού
40° Ιππότης της Λευκής Ανατολής
41° Ιππότης της Ανατολής
8η Τάξη
42° Ταξιάρχης της Ανατολής
43° Μεγάλος Ταξιάρχης της Ανατολής
44° Αρχιτεκτονική των Έξοχων Ταξιάρχων του Ναού
45° Πρίγκιπας της Ιερουσαλήμ
9η Τάξη
46° Ιππότης R+C του Κίλγουινινγκ και του Ερεδώμ
47° Ιππότης της Δύσης
48° Έξοχος Φιλόσοφος
49° Πρώτος Σώφρων του Χάους
50° Δεύτερος Σοφός του Χάους
51° Ιππότης του Ηλίου
10η Τάξη
52° Υπατος Ταξιάρχης των Άστρων
53° Έξοχος Φιλόσοφος
54° Έλασσον Τεκτονικό Ρόπαλο
55° Τεκτονικό Ρόπαλο
56° Καμινάρης του Τεκτονικού Ροπάλου
57° Φυσητής του Τεκτονικού Ροπάλου
58° Αληθινός Τέκτονας Μύστης
59° Κυρίαρχος Εκλεκτός
60° Κυρίαρχος των Κυριάρχων
61° Μεγάλος Διδάσκαλος των Συμβολικών Στοών
62° Υψιστος και Κραταιότατος Μεγάλος Ιερέας Καθαγίασης
63° Ιππότης της Παλαιστίνης
64° Μεγάλος Ιππότης του Λευκού και Μαύρου Αετού
65° Μεγάλος Εκλεκτός Ιππότης Καδώς

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

66° Μέγας Ιεροεξεταστής, Ταξίαρχης, Αρχηγός της 3ης Συμβολικής Σειράς

ΤΡΙΤΗ ΣΕΙΡΑ (Μυστικοί Βαθμοί)

11η Τάξη

67° Αγαθοεργός Ιππότης

68° Ιππότης του Ουρανίου Τόξου

69° Ιππότης της Ρανούκα

70° Σοφότατος Πρίγκιπας Ισραηλίτης

12η Τάξη

71° Κυρίαρχος Πρίγκιπας Ταλμουδιστής

72° Πρίγκιπας Ζαντικίμ

73° Κυρίαρχος Πρίγκιπας Χαράμ

13η Τάξη

74° Κυρίαρχος Πρίγκιπας Μεγάλος Χαράμ

75° Κυρίαρχος Πρίγκιπας Χασίδ

14η Τάξη

76° Κυρίαρχος Πρίγκιπας Μεγάλος Χασίδ

77° Ένδοξος Χασίδ, Έφορος Ρυθμιστής μέλος του Υπάτου Γενικού Μεγάλου Συμβουλίου των Αρχηγών της 3ης Μυστικής Σειράς

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΕΙΡΑ (Καββαλιστικοί Βαθμοί)

15η Τάξη

78° Πρύτανης του Ιερού Πυρός

79° Κυρίαρχος Πρίγκιπας του Κυριάρχου Δικαστηρίου

80° Κυρίαρχος Διορατικός Πρίγκιπας

81° Έξοχος Ιππότης του Φωτεινού Τριγώνου

16η Τάξη

82° Έξοχος Ιππότης Τρομερός Σάντα

83° Έξοχος Θεόσοφος Ιππότης

84° Κυρίαρχος Πρίγκιπας Μεγάλος Επιθεωρητής

Παναγιώτης Λιβιεράτος

85° Μεγάλος Υπερασπιστής του Τάγματος

86ο Έξοχος Διδάσκαλος του Φωτός

17η Τάξη

87° Μεγάλος Πληρεξούσιος Υπουργός

88° Κραταιός Διδάσκαλος Αντιπρόσωπος του Τάγματος για την 2η Σειρά

89° Έξοχος Διδάσκαλος του Μεγάλου Έργου

90° Κυρίαρχος Απόλυτος Διδάσκαλος

Σύμφωνα με την εσωτερική Φιλοσοφία του Misraim, τα Τυπικά του διδάσκουν ότι ο άνθρωπος είναι Λίθος του Αιώνιου Ναού & Σπινθήρας του Θείου Φωτός

Κεντρικοί του άξονες είναι:

- ✓ Αλχημική μεταμόρφωση της συνείδησης
- ✓ Καμπαλιστική ανάβαση στο Δέντρο της Ζωής
- ✓ Αιγυπτιακή μύηση στην αθανασία της ψυχής
- ✓ Ηθική τελείωση μέσω γνώσης και έργων

Η Ιδιαιτερότητα του Misraim είναι ότι δεν είναι απλώς Τεκτονικό σύστημα. Είναι σχολή Μυσταγωγίας μεταμφιεσμένη σε Τεκτονισμό.

Συνδυάζει:

- ✓ Αίγυπτο (Μυστήρια, Αθανασία, Όσιρις)
- ✓ Ιουδαϊσμό (Καμπάλα, Σοφία, Νόμος)
- ✓ Ελληνισμό (Πλατωνισμός, Γνώση)
- ✓ Χριστιανικό εσωτερισμό (Λόγος – Φως)

Ο Αληθινός Σκοπός του εδραιώνεται πάνω στα: Όχι τίτλοι. Όχι βαθμοί. Όχι εξουσία. Επικεντρώνεται δε στην μεταμόρφωση του Ανθρώπου σε Συνειδητό Όργανο του Φωτός

Δομή του Τύπου Memphis

Ιδού τί μας λέγει ο Etienne Marconis de Nègre στο βιβλίο του: «Le Sanctuaire de Memphis»⁹ (Paris 1849):

«Ο Τεκτονικός Τύπος Memphis, είναι ο διάδοχος των μυστηρίων της αρχαιότητας' εκπαιδεύει τους ανθρώπους να αποδίδουν τιμές στο θείο' τα δόγματά του στηρίζονται στις αρχές της ανθρωπότητας' αποστολή του είναι η μελέτη της σοφίας που χρησιμεύει για τη διάκριση της αλήθειας' είναι το ενεργητικό χάραμα της ανάπτυξης του δικαίου και της νοημοσύνης' είναι ο σεβασμός των προτερημάτων της ανθρώπινης καρδιάς και η καταδίκη των ελαττωμάτων της' είναι, τέλος, η ηχώ της ευλαβικής ανοχής, η ένωση όλων των πεποιθήσεων, ο σύνδεσμος μεταξύ όλων των ανθρώπων, το σύμβολο των τερπνών οπτασιών της ελπίδας που καθοδηγεί την πίστη στο Θεό που σώζει, και στην αγαθοεργία που φέρνει ευλογία».

⁹ «Το Θυσιαστήριο της Μέμφιδας»

Παναγιώτης Λιβιεράτος

Θεωρείται επιβεβαιωμένο ότι προήλθε σε μεγάλο μέρος από τη Στοά των οπαδών της Μέμφιδας του Montauban, της οποίας δημιουργός ήταν ο πατέρας του, ενώ είχε επηρεασθεί από τον Τύπο Misraim.

Σύμφωνα με τις διαβεβαιώσεις του Etienne Marconis de Nègre, ο Τύπος Memphis προήρχετο κατευθείαν από την Παλαιστίνη, και είχε ως δημιουργούς του τους Ναΐτες. Οι πηγές του, όμως, ήσαν ακόμη πιο αριστοκρατικές.

Ο Ευαγγελιστής Μάρκος είχε προσηλυτίσει στο Χριστιανισμό της Αλεξάνδρειας της Αιγύπτου, έναν ιερέα του δόγματος του Σέραπι, ονόματι Ormus. Αυτός, αφού προσηλύτισε έξι φίλους του, δημιούργησε στην Αίγυπτο τη μνητική κοινότητα των Σοφών του Φωτός μιώντας στα μυστήριά της μερικούς προσκυνητές Εσσαίους των οποίων οι απόγονοι μετέδωσαν με τη σειρά τους μέρος των μυστηρίων στους Ιππότες της Παλαιστίνης μέσω των οποίων η παράδοση πέρασε στην Ευρώπη, την Ουψάλα και μετά τη Σκωτία όπου μεταδόθηκε με τη σύσταση ενός Ανατολικού Τεκτονισμού.

Από αυτόν προήλθε ο Τύπος Memphis και ο βαθμός του Εξοχου Διδάσκालου του Φωτός που είναι επίσης ο τίτλος του Πρίγκηπα Πατριάρχη που προεδρεύει στο Μυστικό Ναό του Τύπου¹⁰.

Ακολουθώντας πάντοτε τον Etienne Marconis de Nègre, μοναδική πηγή από πρώτο χέρι ως δημιουργός, ή τουλάχιστον διαμορφωτής του Τύπου Memphis (ή καλύτερα των υψηλών

¹⁰ Αυτά τα γεγονότα έχουν μεταδοθεί από τους 1) Jean Bricaud: «Notes Historiques sur le Rite Ancien et Primitif de Memphis-Misraim», (Paris 1933), 2) Reginald Gambier Mac Bean: «Notes on the A. and P. Oriental Rite of Memphis», (Palermo 1923) και 3) Arthur Waite: «A new Encyclopaedia of Freemasonry», τόμος II, (River London 1921).

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

βαθμών της Στοάς του *Montauban*), οι 92 αυθεντικοί βαθμοί, όπως προκύπτουν από το «*Le Sanctuaire de Memphis*» είναι οι ακόλουθοι:

- 1° Μαθητής
- 2° Εταίρος
- 3° Διδάσκαλος

1^η Σειρά – 1^η Τάξη

- 4° Απόρρητος Διδάσκαλος
- 5° Τέλειος Διδάσκαλος (ή Αρχιτέκτονας)
- 6° Απόκρυφος Γραμματέας
- 7° Πρωθιερέας και Δικαστής
- 8° Επόπτης των Οικοδομών
- 9° Εκλεκτός των εννέα
- 10° Εκλεκτός των δέκα πέντε
- 11° Έξοχος Εκλεκτός Ιππότης
- 12° Μέγας Διδάσκαλος Αρχιτέκτονας
- 13° Βασιλική Αψίδα

2^η Τάξη

- 14° Ιππότης του Ιερού Θόλου
- 15° Ιππότης της Ανατολής ή του Ξίφους
- 16° Πρίγκιπας της Ιερουσαλήμ
- 17° Ιππότης Ανατολής και Δύσεως
- 18° Έξοχος Πρίγκιπας R+C
- 19° Πρίγκιπας της Δύσεως
- 20° Ιππότης του Ναού της Σοφίας, Σεβ. Διδάσκαλος όλων των Στοών
- 21° Έξοχος και Κραταιός Διδάσκαλος της Τεκτονικής Κλείδας
- 22° Νωαχίτης Ιππότης (ή Πρώσος Ιππότης)
- 23° Πρίγκιπας του Λιβάνου, Βασιλικός πέλεκυς

Παναγιώτης Λιβιεράτος

- 24° Ιππότης της Σκηνής
- 25° Ιππότης του Ερυθρού Αετού
- 26° Ιππότης του Χάλκινου Όφεως
- 27° Ιππότης της Χάριτος, Ιππότης της Αγίας Πόλεως

3^η Τάξη

- 28° Πρίγκιπας της Σκηνής, Φρουρός της Κιβωτού
- 29° Ιππότης του Ηλίου
- 30° Ιππότης του Αγίου Ανδρέα
- 31° Ένδοξος και Τρομερός Ιππότης Καδώς
- 32° Μεγάλος Ιεροεξεταστής Ταξιάρχης
- 33° Πρίγκιπας του Βασιλικού Μυστικού
- 34° Ιππότης Μεγάλος Επιθεωρητής

2^η Σειρά – 4^η Τάξη

- 35° Μεγάλος Ταξιάρχης του Ναού
- 36° Ιππότης Φιλαλήθης
- 37° Πρύτανης των Ουρανίων Σφαιρών
- 38° Σοφός Σιβαΐτης
- 39° Πρίγκιπας του Ζωδιακού
- 40° Έξοχος Ερμητικός Φιλόσοφος
- 41° Ιππότης των Επτά Αστέρων
- 42° Ιππότης του Ουρανίου Τόξου
- 43° Υπατος Ταξιάρχης των Άστρων
- 44° Έξοχος Ποντίφικας της Ίσιδας
- 45° Βασιλέας Ποιμένας
- 46° Πρίγκιπας του Ιερού Λόφου
- 47° Σοφός των Πυραμίδων

5^η Τάξη

- 48° Φιλόσοφος της Σαμοθράκης
- 49° Τιτάνας του Καυκάσου
- 50° Παιδίο της Χρυσής Λύρας

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

- 51° Ιππότης του αληθινού Φοίνικα
- 52° Έξοχος Άγημα
- 53° Ιππότης της Σφίγγας
- 54° Προσφιλής Ποντίφικας του Πελεκάνου
- 55° Έξοχος Σοφός του Λαβυρίνθου
- 56° Μεγάλος Ιερέας της Καδμείας
- 57° Μεγάλος Μάγος
- 58° Πρίγκιπας Βραχμάνος
- 59° Ποντίφικας της Ωγυγίας
- 60° Σκανδιναβός Ιππότης
- 61° Ιππότης της Αλήθειας

6^η Τάξη

- 62° Σοφός της Ηλιούπολης
- 63° Ποντίφικας του Μίθρα
- 64° Μυστικός Φρουρός του Θυσιαστηρίου
- 65° Πρίγκιπας Εραστής της Αλήθειας
- 66° Έξοχος Καβί
- 67° Σοφότατος Μούνι
- 68° Έξοχος Αρχιτέκτονας του Μυστηριώδους Πύργου

3^η Σειρά

- 69° Έξοχος Πρίγκιπας του Ιερού Παραπετάσματος
- 70° Ερμηνευτής των Ιερογλυφικών
- 71° Ορφικός Πρύτανης
- 72° Φρουρός των Τριών Πυρών
- 73° Κουστωδός του Αμετάδοτου Ονόματος
- 74° Ύπατος Διδάσκαλος της Σοφίας
- 75° Έξοχος Οιδίπους των Μεγάλων Μυστικών

7^η Τάξη

- 76° Ποιμένας Εραστής της Όασης των Μυστηρίων
- 77° Έξοχος Διδάσκαλος της Σλόκα

Παναγιώτης Λιβιεράτος

- 78° Πρύτανης του Ιερού Πυρός
- 79° Πρύτανης των Ιερών Βεδδών
- 80° Ιππότης του Χρυσόμαλλου Δέρατος
- 81° Ιππότης του Φωτεινού Τριγώνου
- 82° Ιππότης του Τρομερού Shaddai
- 83° Ιππότης Θεόσοφος
- 84° Ύπατος Μεγάλος Επιθεωρητής
- 85° Μεγάλος Υπερασπιστής του Τύπου
- 86° Έξοχος Διδάσκαλος του Φωτός (του Φωτεινού Δακτυλίου)
- 87° Μεγάλος Γενικός Ρυθμιστής του Τάγματος
- 88° Έξοχος Ποντίφικας του Τεκτονισμού
- 89° Έξοχος Διδάσκαλος του Μεγάλου Έργου
- 90° Κυρίαρχος Ποντίφηξ της Μέμφιδας
- 91° Έξοχος Ιππότης του Knerh
- 92° Κυρίαρχος Ποντίφικας των Μάγων

Είναι προφανές, ότι ένας τέτοιος Τύπος όπως ο Memphis, μετά την αρχική του επιτυχία, την οφειλόμενη περισσότερο στην περιέργεια παρά στην αληθινή επιθυμία μάθησης, πέρασε δύσκολες μέρες. Απ'ό,τι φαίνεται, ακόμη και εάν δεν είναι αποδεδειγμένο, ο Τύπος Memphis, απορροφήθηκε στη Γαλλία από τη Μεγάλη Ανατολή της Γαλλίας (GoDF) στα 1862, ενώ είχε περισσότερη τύχη στην Ιταλία, ειδικά στο Βασίλειο των δύο Σικελιών ¹¹ και στη λεκάνη της Μεσογείου. Μετά το 1862, ο Τύπος Memphis καταφεύγει τη Γαλλία όπου επανεμφανίζεται ως Memphis-Misraim, ενώ εμφανίζεται και στην Αγγλία μετά

¹¹ Το Βασίλειο των Δύο Σικελιών, κοινώς γνωστό ως οι Δύο Σικελίες ακόμη και πριν τη δημιουργία του επίσημα, ήταν το μεγαλύτερο και πλουσιότερο από τα Ιταλικά κράτη πριν την Ιταλική ενοποίηση.

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

από ενέργειες του John Yarker, και ισχυροποιείται στην Ιταλία και συγκεκριμένα στο Παλέρμο. Από τις Ηνωμένες Πολιτείες, φαίνεται ότι, χάρις σε ένα δίπλωμα της Μεγάλης Ανατολής της Γαλλίας ο Τύπος διαδόθηκε στη νότιο Αμερική.

ΤΑ ARCANA ARCANORUM
ή τα Απόκρυφα των Αποκρύφων
ή το Μυστικό των Μυστικών

Τα Arcana Arcanorum (βαθμοί του Misraim 87° 90°) δεν είναι βαθμοί με την κλασική έννοια. Είναι ένας εσωτερικός κύκλος διδασκαλίας μέσα στο Τυπικό ή ένα είδος *ιερού εργαστηρίου μύησης*.

Μπορεί να τους βρίσκουμε στα αυθεντικά Τυπικά του Τεκτονισμού, σε όσα Τάγματα τα διατήρησαν αναλλοίωτα, αλλά υπάρχουν και στα Τυπικά του Μαρτινισμού και άλλων μη ανακοινώσιμων Εσωτερικών οργανώσεων.

Σκοπός τους είναι η συνειδητή αναγέννηση του ανθρώπου εν ζωή. Δεν είναι:

- ✓ τίτλοι
- ✓ ιεραρχία
- ✓ διοίκηση
- ✓ φιλοσοφική θεωρία

Είναι πρακτική μυσταγωγία.

Τα Arcana Arcanorum είναι σύστημα εσωτερικής αλχημείας, βασισμένο στα μυστήρια της Αρχαίας Αιγύπτου, την Καμπάλα, την λίθο των Φιλοσόφων της Αλχημείας, το Ερμητικό «Όπως επάνω έτσι και κάτω» και την ανάβαση της ψυχής.

Πρόκειται γι αυτό που ονομάζεται Magnum Opus ή το Μεγάλο Έργο. Αυτό επιτυγχάνεται στην ένωση των 4 μερών του ανθρώπου (Σώμα, Νους, Ψυχή και Πνεύμα) σε ένα. Η μεταμόρφωση χρησιμοποιεί τα 4 Αλχημικά στάδια:

1. **Nigredo** — Διάλυση. Κατάρρευση της παλιάς ταυτότητας. Θάνατος του εγώ
2. *Albedo* — Κάθαρση. Εξαγνισμός συνείδησης. Αναγέννηση εσωτερικού φωτός

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των *Arcana Arcanorum*

3. **Citrinitas** — Φώτιση. Γέννηση σοφίας. Ενεργοποίηση εσωτερικής όρασης

4. **Rubedo** — Ένωση. Ένωση ανθρώπου και Θείου. «Γέννηση του Ηλιακού Ανθρώπου»¹²

Στα *Arcana Arcanorum* δεν «μαθαίνεις» το μυστικό. Γίνεσαι το μυστικό. Ο μύστης παύει να είναι απλός άνθρωπος και γίνεται Ναός εν ζώή.

Οι παλαιοί δάσκαλοι του Misraim το ονόμαζαν Αθανασία εν συνειδήσει, όχι βιολογική αθανασία, αλλά συνείδηση που δεν πεθαίνει.

Τα *Arcana Arcanorum* θεωρήθηκαν επικίνδυνα, δεν τα φοβήθηκαν επειδή ήταν «παράξενα» αλλά επειδή αλλάζουν τον άνθρωπο με τρόπους που καμία εξουσία δεν μπορεί να ελέγξει. Θεωρήθηκαν υπονόμευση της θεσμικής θρησκείας επειδή διδάσκουν ότι η άμεση ένωση με το Θείο είναι δυνατή χωρίς ιερατείο. Αυτό καταργεί:

- ✓ την αποκλειστικότητα των επίγειων διοικήσεων των Εκκλησιών
- ✓ την ανάγκη μεσολαβητών
- ✓ την πνευματική εξάρτηση των πιστών

Για τις Εκκλησίες αυτό ισοδυναμούσε με αίρεση. Αυτό όλο παραπέμπει στη Γνωστική διδασκαλία η οποία επίσης κυνηγήθηκε και αιρετικοποιήθηκε ακριβώς επειδή προκαλούσε τον άνθρωπο να αναζητήσει τον Θεό «εντός του».

Είναι γνωστό ότι η Κοσμογονία, όπως μας την μετέδωσαν φωτισμένοι Μύστες, μας διδάσκει ότι παρόλη την επονομαζόμενη «πτώση», ήδη από τους πρώτες εκπεσόντες Αγγέλους μέχρι την έκπτωση του Αδάμ-Κάδμον σε υλικό Αδάμ, το εκπο-

¹² Ισχύει πολλές φορές και η τριαδική διαίρεση του Αλχημικού έργου σε *Nigredo*, *Albedo* και *Rubedo* (δηλαδή χωρίς το *Citrinitas*).

Παναγιώτης Λιβιεράτος

ρευθέν από τον Θεό ον, διατήρησε και διατηρεί την θεία σπίθα εντός του. Αυτή τη θεία σπίθα αφυπνίζει κάθε Μύηση υπό τον όρο ότι είναι αυθεντική, δηλαδή υπακούει στους πανάρχαιους κανόνες της Μύησης, οι οποίοι δυστυχώς ελάχιστα τηρούνται σήμερα.

Οι Διδασκαλίες αυτές δημιουργούν εσωτερικά ελεύθερο άνθρωπο. Ο μνημένος των Arcana Arcanorum δεν υπακούει από φόβο. Δεν υπακούει από δόγμα. Υπακούει μόνο στη συνείδησή του. Τέτοιος άνθρωπος είναι ακατάλληλος για μαζικό έλεγχο.

Οι κοινωνίες στηρίζονταν και στηρίζονται σε:

- ✓ φόβο Θεού
- ✓ φόβο Κράτους
- ✓ φόβο τιμωρίας

Στις 13 Αυγούστου 1768 ο Jacques de Livron Joachim de la Tour de la Case Martines de Pasqually ή εν συντομία Martines de Pasqually, σε επιστολή του προς τον Jean Baptist Willermoz γραμματέα του (μαζί με τον Louis Claude de Saint Martin) ανέφερε αυτό το Τυπικό, καθώς και σε επιστολή του στις 2 Σεπτεμβρίου του ιδίου έτους, ως Τυπικό που πρέπει να εκτελείται καθημερινά ή τουλάχιστον κάθε Πέμπτη. Πρόκειται για το Τυπικό με τον λατινικό τίτλο Veni Creator Spiritus. Πρόκειται για την επίκληση των επτά Πνευμάτων των ευρισκομένων ενώπιον του Θρόνου δηλαδή των επτά Μεγάλων Αρχαγγέλων ή Αγγέλων των επτά Εκκλησιών που αναφέρει ο Ιωάννης στην Αποκάλυψή του.

Σε αυτό το Τυπικό ή Προσευχή αναφέρεται: *«Δος μου το Πνεύμα του Φόβου, του νϊκού φόβου, ο οποίος ανάμικτος με σεβασμό και αγάπη, με κάνει να αποφεύγω προσεκτικά κάθε τι, που θα δυσαρεστούσε τον Θεό και Πατέρα μας».*

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

Αυτός ο φόβος είναι Υϊκός, δηλαδή είναι ο φόβος του υιού προς τον πατέρα, φόβος που υπονοεί την απέραντη αγάπη και το έλεος του πατέρα, την καθοδήγηση, τη πίστη και όχι την τιμωρία.

Τα Arcana Arcanorum αντικαθιστούν τον φόβο με εσωτερική γνώση. Και όπου δεν υπάρχει φόβος, η εξουσία δεν έχει έδαφος. Η διδασκαλία των Arcana Arcanorum εξηγεί πώς ο άνθρωπος χειραγωγείται μέσω συμβόλων και η μάζα κατευθύνεται μέσω μύθων. Αυτό μετατρέπει τον μνημένο σε παρατηρητή του συστήματος και όχι σε γρανάξι του. Δημιουργούν «αόρατους αντάρτες», όχι επαναστάτες με όπλα αλλά ανθρώπους που δεν τρομάζουν, δεν χειραγωγούνται, δεν φανατίζονται, δεν υπακούν τυφλά. Τέτοιοι άνθρωποι είναι μη προβλέψιμοι. Και το μη προβλέψιμο είναι ο εφιάλτης κάθε εξουσίας.

Ποιο ήταν όμως το ιστορικό αποτέλεσμα αυτών των εσωτερικών κύκλων διδασκαλίας που γνωρίζουμε ως Arcana Arcanorum; Διαλύθηκαν στοές, κάηκαν βιβλία, εξορίστηκαν δάσκαλοι, συκοφαντήθηκαν τάγματα, δημιουργήθηκαν ψευδοεκδοχές «ακίνδυνες», όχι επειδή ήταν ψέμα, αλλά επειδή λειτουργούσαν σωστά.

Η ειρωνεία είναι ότι οι ίδιες αρχές που τα απαγόρευσαν, χρησιμοποίησαν παραμορφωμένες εκδοχές τους για να ελέγχουν μάζες μέσω συμβόλων, τελετών και φόβου. Αυτό το ερώτημα αγγίζει τον πυρήνα της σύγκρουσης μύησης-εξουσίας. Η απάντηση σε αυτό ήταν και είναι ότι το πραγματικό όριο δεν ήταν κάποια μαγική τεχνική, ούτε ένα μυστικό ξόρκι. Ήταν ότι ο άνθρωπος καλείτο να πάψει να χρειάζεται εξωτερική αυθεντία για να ορίζει την αλήθεια, το καλό και το νόημα της ζωής του.

Παναγιώτης Λιβιεράτος

Όταν αυτό συμβεί, κανένας θεσμός θρησκευτικός, πολιτικός ή κοινωνικός δεν έχει απόλυτη εξουσία πάνω του. Γιατί αυτό ήταν επικίνδυνο.

Η παραδοσιακή κοινωνική δομή στηριζόταν και στηρίζεται σε τρεις πυλώνες:

1. Θρησκευτική αυθεντία → «Αυτό είναι αλήθεια γιατί το λέει ο Θεός μέσω ημών»

2. Πολιτική αυθεντία → «Αυτό είναι σωστό γιατί το διατάσσει ο Κυβερνήτης»

3. Κοινωνική αυθεντία → «Έτσι πρέπει γιατί έτσι κάνουν όλοι»

Οι διδασκαλίες τύπου Arcana Arcanorum στόχευαν στο να δημιουργήσουν άνθρωπο που:

- ✓ σκέφτεται μόνος του,
- ✓ ελέγχει τα κίνητρά του,
- ✓ δεν κινείται από φόβο,
- ✓ δεν στηρίζεται σε δόγμα,
- ✓ δεν αναζητά «σωτήρες».

Αυτός ο άνθρωπος δεν είναι διαχειρίσιμος με τα κλασικά εργαλεία εξουσίας.

Με αυτό όλο πλησίαζε το σημείο χωρίς επιστροφή. Το όριο. Ποιο ήταν αυτό; Το «όριο» ήταν η στιγμή που ο άνθρωπος κατανούσε βαθιά ότι η ευθύνη για τη ζωή μου, τις πράξεις μου και τη συνείδησή μου είναι δική μου — και μόνο δική μου.

Από εκεί και πέρα δεν μπορείς να τον κυβερνήσεις με φόβο Θεού, δεν μπορείς να τον ελέγξεις με απειλές, δεν μπορείς να τον κρατήσεις υπάκουο με μύθους. Δεν είναι επαναστάτης με όπλο. Είναι κάτι ακόμη πιο επικίνδυνο για κάθε σύστημα: Ελεύθερος εσωτερικά. Γι' αυτό τα Arcana Arcanorum θεωρήθηκαν «επικίνδυνα». Όχι επειδή θα κατέστρεφαν τον κόσμο.

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των *Arcana Arcanorum*

Αλλά επειδή θα κατέστρεφαν το παλιό μοντέλο ανθρώπου πάνω στο οποίο χτίστηκαν οι εξουσίες. Έναν άνθρωπο φοβισμένο, εξαρτημένο, υπάκουο, εύκολα χειραγωγούμενο.

Και το παράδοξο είναι ότι τα ίδια συστήματα που απαγόρευσαν τέτοιες διδασκαλίες, στη συνέχεια χρησιμοποίησαν παραμορφωμένα αποσπάσματά τους για να εκπαιδεύουν ηγέτες, διπλωμάτες και διαχειριστές εξουσίας. Όχι για απελευθέρωση αλλά για καλύτερο έλεγχο.

Οι βαθμοί του Misraim 87° έως 90°, οι οποίοι «συγκροτούν ολόκληρη τη φιλοσοφία του Αληθινού Τύπου Misraim, παρέχουν «μια εξελικτική ερμηνεία της σχέσης μεταξύ Ανθρώπου και Θεού, μέσω της διαμεσολάβησης των ουράνιων πνευμάτων». Οι βαθμοί των *Arcana Arcanorum* αποτελούν την κορύφωση της Τεκτονικής Σοφίας, καθώς και των Διδασκαλιών των Αιώνων. Μπορεί να ειπωθεί ότι οι προηγούμενοι βαθμοί λειτουργούν απλώς ως χώρος προετοιμασίας για όσα διδάσκονται στα *Arcana Arcanorum*. Σύμφωνα με την Κοσμογονία του Γνωστικισμού ο οποίος είναι η πηγή όλων των Μυητικών Οργανισμών ο αληθινός και αγαθός Θεός δεν δημιούργησε, αυτόν τον κόσμο που ζούμε. Σύμφωνα με τους Γνωστικούς, στο απώτατο παρελθόν ο αληθινός και αγαθός Θεός (ΠΡΟΠΑΤΩΡ) απέκτησε θεϊκούς απογόνους («Αιώνες» ή «Eones»), οι οποίοι ήσαν διαδοχικές εκπορεύσεις Του στο πλαίσιο μίας μεταφυσικής ιεραρχίας. Οι «Αιώνες», παρήγαγαν κατά ζεύγη δικούς τους απογόνους. (Είναι το αντίστοιχο των Ιδεών του Πλάτωνα, των Αριθμών του Πυθαγόρα των Σεφировθ της Καμπαλά και των Amesha Spenta (τάξη θεϊκών πνευμάτων) της «Αβέστα» που συνέγραψαν οι 3 Μάγοι που προσκύνησαν τον Χριστό. Νοούνται ως «αιώνιες υπάρξεις» πέρα από το χώρο και το χρόνο. Η «Πτώση» ξεκίνησε όταν μία καταστροφή έλαβε χώρα στη

Παναγιώτης Λιβιεράτος

θεϊκή επικράτεια όταν ένας κατώτατος Αιώνας εξέπεσε και αποχωρίστηκε από τους υπολοίπους, ενώ ταυτόχρονα απέκτησε έναν δικό του θεϊκό απόγονο. Αυτός ο απόγονος, όντας γεννημένος έξω από τη θεϊκή επικράτεια, ήταν πλανημένος, κακός ή ο «δημιουργός» ή ο Ιαλδαβαώθ ή Jaldabaōth. Το όνομά του σημαίνει Υιός του Χάους (yalda bahut).¹³, και σε συνεργασία με τους δικούς του θεϊκούς απογόνους (οι οποίοι τότε ήρθαν σε ύπαρξη), τους ονομαζόμενους «Άρχοντες», «ευθύνεται» για τον υλικό κόσμο, το κατώτατο στην ιεραρχία μεταφυσικό επίπεδο, ως τόπο φυλάκισης για την έκπτωτη Σοφία. Η αποκατάσταση από την «Πτώση» αυτή θα γίνει όταν ο άνθρωπος συνειδητοποιήσει και αφυπνίσει την θεϊκή του σπίθα, την προέλευσή του και τον προορισμό του, αντικαθιστώντας μέσα του τον Jaldabaōth με τον Ιησού Χριστό, Μεγάλο Αποκαταστάτη ο οποίος έφθασε από το Κέτερ της Καμπαλά στην Μαλκούτ, τον υλικό μας κόσμο, θυσιάσθηκε και επανήλθε στους Ουρανούς.

Οι πραγματικές διδασκαλίες αυτών των βαθμών ήταν αποκρυμμένες ακόμη και από τα πιο προχωρημένα μέλη του Τύπου Misraim, και πολλά εξέχοντα μέλη του Τάγματος δεν έγιναν ποτέ δεκτά σε αυτούς τους βαθμούς. Για τον λόγο αυτό, έχει καταγραφεί ιστορικά ότι μερικές φορές οι βαθμοί αυτοί αντικαθίσταντο από διοικητικούς βαθμούς, όπως στη Γαλλία, όπου οι βαθμοί 87° έως 90° χρησίμευαν απλώς για την αναγνώριση των επικεφαλής του Τελετουργικού. Δημιουργήθηκαν ολόκληρες δικαιοδοσίες του Τάγματος στις οποίες ούτε καν ο Μέγας Συ-

¹³ Αναφέρεται σε αυτό που ονομάζεται στις Λατινογενείς γλώσσες *Demiourgo* και αφορά τον Ιαλδαβαώθ, επικεφαλής των Αρχόντων, κυβερνητών του φυσικού κόσμου. Στον Γνωστικισμό ο Θεός αποκαλείται «Προπάτωρ», ενώ με τη λέξη *δημιουργός* εννοούμε τον κυβερνήτη του φυσικού κόσμου της πτώσης.

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των *Arcana Arcanorum*

νηρητής δεν είχε πρόσβαση στα μυστικά των *Arcana Arcanorum*.

Θα πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι ούτε ο Marc ούτε ο Michel Bédarride μνήθηκαν ποτέ στα *Arcana Arcanorum* όταν έλαβαν τα διπλώματά τους. Η κατάσταση αυτή επιδεινώθηκε, καθώς δεν ήταν σε θέση να μεταδώσουν ένα μυστικό το οποίο δεν κατείχαν. Έτσι δημιουργήθηκε μια συνθήκη όπου το εξωτερικό, εξωτεριστικό Τεκτονικό πλαίσιο άρχισε να αντικαθιστά το εσωτερικό, μαγικό και αλχημικό έργο (των *Arcana Arcanorum*) του Τύπου, μέχρις ότου η εσωτερική του φύση σχεδόν εξαφανίστηκε, καθώς όλο και λιγότερες Στοές ιδρύονταν ή εποπτεύονταν από μέλη που συμμετείχαν πραγματικά στα μυστήρια των *Arcana Arcanorum*.

Ο Joly, ήταν ένας από αυτούς. Εκτός από το ότι ήταν υπεύθυνος για τη δημιουργία των διαλέξεων των υψηλών βαθμών, είχε μνηθεί στα *Arcana Arcanorum* από τους Lassalle και Lessanger. Ο Joly σύντομα βρέθηκε να αντιτίθεται στους Bédarride και στον έλεγχό τους επί του Τύπου, και η επιρροή του στη διαμόρφωσή του μειώθηκε όλο και περισσότερο, μέχρι που το όνομά του δεν αναφερόταν καν στο βιβλίο του Marc Bédarride για τον Τύπο, παρά τον ρόλο του στην ανάπτυξή του στη Γαλλία και στη δημιουργία των διαλέξεων των ανώτερων βαθμών.

Όπως υποστηρίζει ο Gastone Ventura¹⁴ η κεράμωση των τελευταίων τεσσάρων βαθμών που παρουσιάστηκε από τους Bédarride, ήταν μία κεράμωση διαστρεβλωμένη επιδέξια, διότι τα «*Arcana Arcanorum*» εφόσον θέλουν να τιμούν τον τίτλο τους είναι «*Arcana*» δηλαδή απόκρυφα. Αυτή η διαβεβαίωση έχει

¹⁴ Κυρίαρχος Μεγάλος Ιεροφάντης των ενωμένων Τύπων *Misraim & Memphis* (1966-1981)

Παναγιώτης Λιβιεράτος

πιστοποιηθεί από το γεγονός ότι ακόμη και σήμερα εκείνες οι κεραμώσεις και οι επεξηγήσεις τους είναι αυστηρά μυστικές.

Στο έργο του Marc Bédarride, «De l'Ordre Maçonnique de Misraïm, depuis sa création jusqu'à nos jours, de son antiquité, de ses luttes et de ses progrès» 2 τόμοι, Παρίσι 1845¹⁵, αναφέρει το έτος 5786 (πρέπει να αντιστοιχεί στο 1782) και το ταξίδι του μνημένου Parenti, 66^ο της Στοάς της Ζακύνθου. Όσον αφορά τα Τυπικά, ο Marc Bédarride αναφέρει στο ίδιο έργο του (σελ. 160,161) ότι ο Lacoste και όχι ο Joly κατείχε τις ισχύεις και τα χειρόγραφα των βαθμών.

Ο περίφημος, κατόπιν, Thory, στο έργο του «Acta Latomorum», γράφει όσον αφορά το Misraïm:

«... ήταν πολύ διαδεδομένος στη Βενετία και τα νησιά του Ιονίου, πριν τη Γαλλική επανάσταση του 1789. Υπήρχαν επίσης, με-

¹⁵ «Περί του Τύπου Μισραΐμ, από τη δημιουργία του έως σήμερα, της αρχαιότητάς του, των αγώνων του, και της προόδου του»

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των *Arcana Arcanorum*

ρικές Σύνοδοι του *Misraim* στο *Abruzzo* (ανατολική Ιταλία) και την *Puglia* (νότιο ανατολική Ιταλία). Ολοι αυτοί οι βαθμοί, εξαιρουμένων των 88^ο, 89^ο και 90^ο, έχουν διαφορετικά ονόματα. Όσον οι άλλοι τρεις υποδεικνύονταν ως μυστικοί, στο χειρόγραφο δεν αναφερόταν τίποτα». (βλ. σελίδα 23 του έργου του *Thory*)

Συμπεραίνεται, σύμφωνα με όσα έγραφε ο πιο διάσημος ιστορικός του Τεκτονισμού, ότι εάν οι τρεις τελευταίοι βαθμοί του Τύπου ήσαν μυστικοί γι' αυτόν που ήταν συγγραφέας, αυτό οφείλετο στο ότι υπήρξε φόβος εκλαΐκευσης.

Τα μυστικά των *Arcana* εισήχθησαν στον Τύπο από τον Ιππότη Luigi d'Aquino, φίλο του Cagliostro. Ο J. Mallinger, στο έργο του *Inconnues*, δηλώνει: «οι παραλληλισμοί μεταξύ ορισμένων αποσπασμάτων των *Arcana* και των παραδόσεων του τελετουργικού του Καλιόστρο είναι εκπληκτικοί» (Galtier, 92). Ο Gastone Ventura έχει υποστηρίξει ότι ο 88ος βαθμός των

Arcana Arcanorum περιέχει μία Μαρτινιστική μήυση. Οι ιδεολογίες του Martines de Pasqually και του Cagliostro είναι, ωστόσο, πολύ κοντινές όσον αφορά την ψυχή του Ανθρώπου και την επανένωσή της με το θείο.

Ιδού τί μας λέγει ο Gastone Ventura στο βιβλίο του «Οι Τεκτονικοί Τύποι Misraim και Memphis: «Ο Giuseppe Balsamo ή Alessandro Cagliostro (ο οποίος είχε μάθει την Καμπαλά και άλλα απόκρυφα θέματα από εκείνους που εκείνος είχε υποδείξει, όπως ο παιδαγωγός και διδάσκαλός του Althotas¹⁶, θεωρούμενος από κάποιους, χωρίς αποδείξεις ως ένας Έλληνας ή Λεβαντίνος τυχοδιώκτης) κατά το πρώτο του ταξίδι στη Μάλτα, στα 1766 ή 1767, έγινε δεκτός ως Τέκτων στη Στοά «Discrezione e Armonia¹⁷» που ιδρύθηκε στο νησί της Μάλτας το 1738 και μετά ανασυστάθηκε στα 1789 με αριθμό χάρτας Στοάς 539 από τη Μεγάλη Στοά της Αγγλίας.

Σε αυτή τη Στοά είχε συμμετάσχει και ο Ιππότης d'Aquino. Τυπικά και κανονισμοί της Στοάς είχαν μεταφερθεί στη Νάπολη στα 1767¹⁸ και σε αυτά, προστέθηκαν μετά χάρις στον Luigi d'Aquino και ίσως του Giuseppe Balsamo, και χάρις στις προ-

¹⁶ Ο Eliphas Levi, στο «Ιστορία της Μαγείας», χωρίζει το όνομα «Althotas» σε τρεις συλλαβές. AL THOT AS. Διαβάζοντας την πρώτη και Τρίτη από δεξιά (καββαλιστικά σύμφωνα με τον Levi) προκύπτει η λέξη SALA, η οποία σύμφωνα με αυτόν σημαίνει «αγγελιαφόρος». Αρα, «Althotas» θα μπορούσε να σημαίνει «Αγγελιαφόρος του Θεού», δηλαδή της Γνώσης.

¹⁷ Διακριτικότητα και Αρμονία

¹⁸ Η ημερομηνία 1767 προκύπτει από μία περγαμινή του Αρχείου των Μισραΐμ και Μέμφις, όπου γίνονται και οι απαραίτητες βεβαιώσεις για την αξιοπιστία της. Ωστόσο, η ημερομηνία συμφωνεί με εκείνη της επανεμφάνισης του Giuseppe Balsamo στην Ιταλία μετά από τρία χρόνια απουσίας, για το οποίο διάστημα λείπουν ακριβείς ειδήσεις. Υποθέτουμε ότι το διάστημα αυτό ταξίδευε στη Μέση Ανατολή και την Αίγυπτο.

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των *Arcana Arcanorum*

σθήκες του Althotas τρεις άλλοι βαθμοί ονομαζόμενοι *Arcana Arcanorum* και αναφερόμενοι μετά, στη Γαλλία και στο Βέλγιο ως κλίμακα ή Βασίλειο/καθεστώς της Νάπολης»

Το ίδιο το Τυπικό υποστηρίζει ότι τα μυστικά των *Arcana Arcanorum* προέρχονται από τον αιγυπτιο-ελληνικό Ερμητισμό, και η γλώσσα του Τυπικού είναι ξεκάθαρα πανθεϊστική (Galtier, 92).

Αυτή η περιγραφή των *Arcana Arcanorum* ίσως αποτελεί το κλειδί για την έλλειψη εμπλοκής των Bédarride με αυτούς τους βαθμούς και για την κατεύθυνση που έλαβε ο Τύπος στη Γαλλία. Η ιουδαϊκή θρησκεία της περιοχής Καβαγιόν (πατρίδα της οικογένειας Bédarride) δεν θα ήταν συμβατή με τον «αιγυπτιο-ελληνικό Ερμητισμό», και οι βαθμοί της τρίτης και τέταρτης σειράς δείχνουν σαφώς μια μετατόπιση προς την Καμπάλα και τα εβραϊκά μυστήρια.

Οι περιγραφές των *Arcana Arcanorum* και τα Τυπικά του *Crata Repoa*¹⁹ παρουσιάζουν επίσης εντυπωσιακές ομοιότητες. Οι παραλληλισμοί μεταξύ του Αιγυπτιακού Τελετουργικού του cagliostro και του *Crata Repoa* έχουν ήδη τεκμηριωθεί. Τα μυστήρια των *Arcana Arcanorum* πιθανότατα αποτέλεσαν πρώιμη προσθήκη στο Τυπικό και σχεδόν σίγουρα έχουν Ιταλική προέλευση. Είναι πιθανό ότι το Τυπικό συνέχισε να αναπτύσσεται «στο μέσον» καθώς επεκτεινόταν, προσθέτοντας βαθμούς μεταξύ των συμβολικών τελετουργιών και των *Arcana Arcanorum*.

¹⁹ Ο Αιγυπτιακός Τεκτονικός Τύπος *Crata Repoa* είναι ένα σύστημα Επτά Βαθμών που προέρχονται από τις ιστορικές αναφορές των αρχικών ιερατικών τελετών των Αρχαίων Αιγυπτίων, οι οποίες χρησιμοποιούνταν για να μυσήσουν τους υποψηφίους στα Μικρότερα και Μεγάλα Μυστήρια. Μερικές φορές ονομάζεται Τελετή του Αφρικανού Αρχιτέκτονα. Αν και ιδρύθηκε το 1767 στην Πρωσία υπό τον Φρειδερίκο Β', η Τελετή έχει εξελιχθεί ώστε να περιλαμβάνει ένα ισχυρό Κεμετικό ρεύμα.

Λίγα ιστορικά για τα Arcana Arcanorum

Κατά τη διάρκεια της Γαλλικής επανάστασης και της μετέπειτα τρομοκρατίας²⁰ οι παλαιές Τεκτονικές Στοές κατακλύσθηκαν από πολυάριθμες ομάδες υπό την καθοδήγηση της τριλογίας «Ελευθερία, Ισότητα, Αδελφότητα». Η τριλογία αυτή είναι ίσως η πλέον παρεξηγημένη στα Τεκτονικά χρονικά. Η παρεξήγηση βρίσκεται στο ότι οι περισσότεροι θεώρησαν ότι 1)είναι ελεύθεροι να κάνουν ό,τι θέλουν και 2) Όλοι είναι ίσοι μεταξύ τους δηλαδή όλοι δικαιούνται τα πάντα. Η πραγματικότητα είναι ότι η τριλογία αυτή διδάσκει ότι ο άνθρωπος πρέπει να απελευθερωθεί από τα πάθη του και ότι όλοι έχουν ισότητα ευκαιριών αλλά δεν καταλήγουν ασφαλώς να είναι ίσοι αυτοί που εκμεταλλεύθηκαν ορθά τις ευκαιρίες τους με εκείνους που αδιαφόρησαν.

Για να επανέλθουμε, όμως, η διδασκαλία των νέων αυτών Στοών δεν ήταν πια η παραδοσιακή. Δεν διδασκόταν πλέον ο συμβολισμός, ούτε η Καμπαλά, η Αλχημεία και οι άλλες απόκρυφες επιστήμες στους υψηλούς βαθμούς. Αντίθετα γινόταν συζήτηση για πολιτική, για ελευθερία, για μάχη εναντίον των τυράννων και πάει λέγοντας. Σιγά σιγά ο Τεκτονισμός επωμιζόταν μία φυσιογνωμία που ήταν σε αντίθεση με το παρελθόν. Ο Τεκτονισμός εκφυλιζόταν, ειδικά στους υψηλούς βαθμούς και φυσικά οι Στοές δεν ασχολιόντουσαν πιά με τον «εσωτερικό τους Ναό».

Σε αυτό το κλίμα, ήταν προφανές ότι βαθμοί όπως εκείνοι των «Arcana Arcanorum» δεν έβρισκαν πλέον ζηλωτές, ειδικά μετά την αναχώρηση του Balsamo – Pellegrini ή Cagliostro, στα τέλη του 1775 και το θάνατο του Ιππότη d' Aquino στα

²⁰ Την αρχική επανάσταση ακολούθησε κύμα τρομοκρατίας.

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

1783 αλλά και του Cagliostro το 1795, στον Πύργο του San Leo της Romagna στη βορειοανατολική Ιταλία.

Οι υποστηρικτές και ζηλωτές των «Arcana Arcanorum» - δηλαδή εκείνων των βαθμών που ο ίδιος ο Jean Marie Ragon, ματιώδης εχθρός των υψηλών βαθμών του Τύπου του Misraim βεβαιώνει αδήριτα ότι «είναι εκείνοι οι οποίοι αποτελούν όλο το φιλοσοφικό σύστημα του αληθινού Τύπου Misraim, ο οποίος ικανοποιεί το πνεύμα όλων των εκπαιδευμένων Τεκτόνων.....» (βλέπε βιβλίο του Ragon «*Tuileur Général*») - ε γνώριζαν πολύ καλά, ότι όπου υπάρχει Ελευθερία δεν δύναται να υπάρχει Ισότητα και ότι οι όροι της επαναστατικής τριλογίας της εισαχθείσης από τη Γαλλία, όπου είχε αναγγελθεί αυθαίρετα, είναι μεταξύ τους αντιθετικοί.

Και όπως μας λέγει και πάλι ο Gastone Ventura: «*Ελευθερία είναι μόνον για τον ολοκληρωμένο, για εκείνον που έχει μεταφερθεί σε μία ανώτερη κυριαρχία και έχει έτσι ελευθερωθεί από τις σκουριές της ύλης. Ισότητα, μπορεί να υπάρξει μόνον μεταξύ μνημένων ίσων βαθμών και ίσης γνώσης. Αδελφότητα τέλος, μπορεί να θεωρηθεί μόνον ως μνητική*».

Η ένωση των Misraim και Memphis

Ο Αρχαίος και Αρχέγονος Ανατολικός Τύπος των Misraim-Memphis γεννήθηκε από τη συγχώνευση του Τύπου Misraim ή Αιγυπτιακού και του Τύπου Memphis ή Ανατολικού, διατηρώντας την αυθεντική τους φυσιογνωμία.

Όπως είδαμε και πιο πάνω και οι δύο Τύποι έγιναν αντικείμενο μελέτης από πολλούς Τέκτονες την εποχή που πρωτοεμφανίσθηκαν πιο μαζικά. Δυστυχώς όπως διαπιστώθηκε αργότερα το ενδιαφέρον για αυτούς τους δύο Τύπους δεν ήταν πραγματικά ενδιαφέρον για να εισπράξουν τα οφέλη από τη μύηση

Παναγιώτης Λιβιεράτος

σε αυτούς και τη μελέτη των Τυπικών τους. Ήταν περισσότερο από διάθεση να δώσουν στον ξεπεσμένο τότε Τεκτονισμό, ο οποίος είχε γίνει αντικείμενο πολιτικής και εντυπωσιασμού, το χαμένο του κύρος, το οποίο θα προερχόταν και μόνον από την Αιγυπτιακή του καταγωγή, χωρίς να λαμβάνουν υπόψη ότι όλοι οι Τεκτονικοί Τύποι (πέραν των 30), στην αυθεντική τους μορφή είναι Ερμητικής φιλοσοφίας με πνευματικό προσανατολισμό και όχι κοινωνικές Λέσχες εξουσίας.

Ήταν μία σκοτεινή εποχή για τον Τεκτονισμό ο οποίος έδινε την ευκαιρία σε κάθε ματαιόδοξο να αναδुकνύεται μέσα σε Λέσχες με Τεκτονικές στολές. Η σκοτεινή αυτή εποχή κληροδότησε και τα σημερινά Τεκτονικά Τάγματα στην πλειοψηφία τους. Οι Στοές είχαν απαρνηθεί κάθε αποσυμβολισμό Τυπικών, ενώ, δίχως να το αντιληφθούν, υιοθετούσαν τον υλισμό. Η ιδιοτέλεια είχε καταλάβει τη θέση της ανιδιοτέλειας. Οι Στοές είχαν γίνει εργαλεία μόνον για κοινωνική και πολιτική προβολή. Οι έριδες για βαθμούς και εξουσία καθημερινό φαινόμενο. Ακόμη και η ύπαρξη Θεού ήταν υπό αμφισβήτηση, εντός των Στοών. Με όλα αυτά, ο Τεκτονισμός είχε χάσει τον Παραδοσιακό του χαρακτήρα και την πρωταρχική του ιδιότητα ως κλάδος του Δυτικού Εσωτερισμού και συνέχεια των Αρχαίων Μυστηρίων.

Παρόλα αυτά, δεν έλειψαν οι λίγοι εκείνοι που απαρνήθηκαν όλες αυτές τις αποκλίσεις. Απαρνήθηκαν την «κοινωνικοποίηση» και τον «εκδημοκρατισμό» για την προσέλκυση μελών. Ο Jules Osselin ήταν από τους πρώτους που αποστασιοποιήθηκαν από αυτές τις παρεκτροπές και συνέχισαν στις αρχές του Τύπου Misraim, διαφοροποιούμενοι από τους παραχαράκτες. Συνέχισαν να εργάζονται με γνώμονα το Εσωτερισμό. Από τους διαδόχους του προήλθε η μνητική διαδοχή που έφτασε μέχρι τον

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

Giuseppe Darresio και κατόπιν διαδοχικά μέχρι τον **Marco Egidio Allegri**.

Δυστυχώς, όπως προαναφέραμε, και ο Memphis δεν έτυχε καλύτερης μεταχείρισης. Ευτυχώς, δεν έλειψαν και από τον Τύπο Memphis οι λίγοι εκείνοι που ακολούθησαν πάντοτε την αυθεντική γραμμή, φτάνοντας στη μνητική διαδοχή μέχρι τον Reginald Gambier Mac Bean, και διαδοχικά και πάλι στον **Marco Egidio Allegri**.

Marco Egidio Allegri

Πολλοί ήταν εκείνοι οι οποίοι, σε εκείνα τα δύσκολα για την ανθρωπότητα χρόνια (*διαιρεμένη Ιταλία σε κρατίδια, έριδες πολιτικές, θρησκευτικές διαμάχες*) είτε αυτοανακηρύσσονταν, είτε εκμεταλλευόντουσαν άλλους, είτε μπέρδευαν τον Τύπο

Παναγιώτης Λιβιεράτος

Misraim ή τον Memphis με άλλους Τύπους, ή τους ένωναν χωρίς καμία εξουσιοδότηση. Ετσι, εκμεταλλευόμενοι τα λιγοστά μέσα επαλήθευσης και ελέγχου δεδομένων της εποχής εκείνης, τη δύσκολη έως ανύπαρκτη επικοινωνία και τα πενιχρά οικονομικά μέσα, κατόρθωναν να αποσπάσουν τη μία ή την άλλη «διαδοχή». Οι δύο Τύποι, ο Misraim και ο Memphis, μπερδεύονταν όλο και περισσότερο μέχρι που βρέθηκαν ενωμένοι σε ένα νοθογενές σώμα. Το νοθογενές (πλην ελαχίστων περιπτώσεων) αυτό σώμα, ο Τύπος Memphis-Misraim, αφού έγινε γνωστός στους Τέκτονες της εποχής, εδραιώθηκε στα διάφορα συνέδρια και συναντήσεις, λειτουργώντας δυστυχώς με Τυπικά μιας επινόησης Σκωτικο-Μισραϊμιτικο-Μεμφιτικής και με διαδικασίες που δεν είχαν ποτέ σχέση με παραδοσιακό Τεκτονισμό (εκλογικές διαδικασίες, ανάμιξη με την πολιτική, εξαγορά βαθμών κ.α.). Αλίμονο όμως, τα Τυπικά εάν τροποποιηθούν χάνεται ο κραδασμός τους και γίνονται ευχολόγιο κοινωνικής εκδήλωσης. Όσο για τις επιβληθείσες εκλογές, ο Gerard Encause ή Papyrus το γράφει ξεκάθαρα στο βιβλίο του «Μαρτινιζισμός, Βιλλερμοζισμός, Μαρτινισμός και Τεκρονισμός»: *«Η οργάνωση των Ελευθεροτεκτόνων, όταν λειτουργεί με εκλογές, δεν συνδέεται σε καμία περίπτωση με το αόρατο. Σε αυτήν την περίπτωση η αρχή ύπαρξης και διάρκειάς της πηγάζει από τα μέλη και μόνο από τα μέλη. Όλη η διακυβέρνησή της γίνεται από κάτω προς τα πάνω με τις διαδοχικές επιλογές εκλογικά. Επομένως, αυτή η τελευταία μορφή αδελφότητας μπορεί να εκδίδει, μόνο για να ενισχύσει την ύπαρξή της, καταστατικούς χάρτες και διοικητικά έγγραφα που είναι κοινά σε κάθε βέβηλη κοινωνία. Ενώ τα Τάγματα των Φωτισμένων (που διατηρείται το χρίσμα) αναφέρονται πάντα στην αόρατη Αρχή που τα κατευθύνει».*

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

Σε αυτό το «δημιούργημα» ενεπλάκησαν και πολλοί σοβαροί Τέκτονες, οι οποίοι με όλη την καλή τους διάθεση εντάχθηκαν σε κάτι το οποίο θεωρούσαν αυθεντικό ή έστω ως μία διέξοδο από την άπωση που τους δημιουργούσαν οι άλλοι Τεκτονισμοί, εξαιτίας της εξωτερικότητάς τους.

Τα κοινά χαρακτηριστικά και των δύο Τύπων με την αυθεντική τους μορφή, η αυθεντικότητά τους, ο εσωτερικός τους χαρακτήρας και η λειτουργία τους μέσα σε ένα πλαίσιο έξω από κάθε προσπάθεια εκφυλισμού τους, είναι προφανές ότι και ενόχλησαν πολλούς και δεν ενέπνευσαν πολλούς. Οι περισσότεροι, έβλεπαν και βλέπουν στον Τεκτονισμό, από τότε μέχρι και σήμερα δυστυχώς, άλλη μία κοινωνική, επαγγελματική ή πολιτική επιβεβαίωση. Επικεντρωνόντουσαν στην «αναγνώριση» ή όχι, από κάποιο άλλο Τάγμα, λες και όλη αυτή η προσπάθεια έγινε για ένα έγγραφο φιλίας και αλληλοαναγνώρισης, που όλα τα Τάγματα διαθέτουν έτσι κι αλλιώς σε ένα συρτάρι.... Παραγνωρίζουν ότι η μεγαλύτερη «αναγνώριση» είναι εκείνη που προέρχεται από τον Υπέρτατο Δημιουργό, κάτι που επιτυγχάνεται από την προσωπική μας ενεργό και συνειδητή συμμετοχή στο «Εσωτερικό Μεγάλο Έργο» που πραγματοποιείται μέσα μας.

Λίγοι πεπεισμένοι για τον πραγματικό σκοπό του Τεκτονισμού και, εμπνεόμενοι από αυτόν, κράτησαν τους δύο αυτούς Τύπους στην αυθεντική τους μορφή.

Μία επιπλέον δε παγίδα των Ταγμάτων, υπήρξε η περίφημη δημοσίευση των οροθέσιων ή οριοθέσιων ή Landmarks του Τεκτονισμού, τα οποία περιγράφουν με τα εξωτερικά βασικά χαρακτηριστικά ενός Τεκτονικού Τάγματος (που τηρούν όλοι), δηλαδή τήρηση του προγράμματος, παρουσία στις Στοές, σεβασμός στους άλλους Αδελφούς, χωρίς όμως να ασχολούνται με

Παναγιώτης Λιβιεράτος

την εξασφάλιση της επαφής με το Εγρηγορός του Τάγματος, του πνευματικού έργου που οφείλει να πραγματοποιηθεί εντός της Στοάς, και τελικά εντός μας, καθώς και την εξασφάλιση του πραγματικού Τεκτονικού έργου.

Η αυθεντική μυητική διαδοχή μέσω μυητικού χρίσματος και όχι εκλογής και των δύο αυτών Τύπων δεν άργησε να φτάσει στα χέρια πολύ λίγων αλλά σημαντικών προσωπικοτήτων, και τελικά να βρεθεί στα χέρια μιας φωτισμένης προσωπικότητας που ήταν όπως προαναφέραμε ο Marco Egidio Allegri. Ο Τύπος Misraim, ήδη από το 1867 δια του επικεφαλής του Giovanni Pallesi D'Altamura, είχε εγκαταστήσει, προκειμένου να διατηρήσει τον Τύπο εν ζωή, ένα Τρίγωνο από τρεις Μεγάλους Συντηρητές (Giuseppe Darresio, Antonio Zecchin και Luigi della Migna). Από αυτούς, οι ισχείς, πέρασαν στον Alberto Francis, ο οποίος με τη σειρά του τις πέρασε στον αδ.: Luigi Bo και το 1925 πέρασαν από αυτόν στον Marco Egidio Allegri.

Το 1923 το Κυρίαρχο Θυσιαστήριο του Τύπου **Memphis** ανέθεσε στον Marco Egidio Allegri την εξουσιοδότηση για την ίδρυση Τεκτονικών σωμάτων του Τύπου όταν αυτός θα έκρινε κατάλληλο το χρόνο, αποδίδοντάς του τον τελευταίο βαθμό ως Ισόβιο Μεγάλο Συντηρητή του Τύπου Memphis.

Ο αναφερόμενος σε πολλά έγγραφα ως πρωτεργάτης της ένωσης Giuseppe Garibaldi²¹ στην πραγματικότητα τέθηκε απλώς «τιμής ένεκεν» επικεφαλής της ένωσης Memphis-Misraim (η οποία δεν διατήρησε ούτε τα Τυπικά ούτε τους κανονισμούς

²¹ Ο Giuseppe Garibaldi (4 Ιουλίου 1807 - 2 Ιουνίου 1882) ήταν σημαντική στρατιωτική και πολιτική φυσιογνωμία της Ιταλίας, καθώς και ήρωας του Ιταλικού πολέμου της Ανεξαρτησίας. Συμμετείχε επίσης στον Εμφύλιο Πόλεμο της Ουρουγουάης στο πλευρό του Κόμματος Κολοράντο, το οποίο και επικράτησε. Έχει λάβει το προσωνύμιο του "Ηρώα των Δύο Κόσμων" για τη συμμετοχή του στους δύο αυτούς πολέμους, ενώ για τους Ιταλούς θεωρείται εθνικός ήρωας.

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

των δύο Τύπων) εξ' αιτίας της ηρωϊκής του πρωτοβουλίας να ενώσει τα κρατίδια της Ιταλίας μετά την απέλθευσή τους.

Με την ιδιότητα του επικεφαλής και των δύο Τύπων πλέον, ο Marco Egidio Allegri, το 1945, δημιουργούσε τον «**Αρχαίο και Αρχέγονο Ανατολικό Τύπο Misraim και Memphis**».²²

Έτσι δημιουργήθηκε το Κυρίαρχο Μεγάλο Θυσιαστήριο της Αδριατικής με το όνομα «Superum»²³.

Ο Μ.Ε. Allegri, ίδρυσε, επίσης, στο διηνεκές την Μητέρα και Αρχουσα Στοά «ΟΣΙΡΙΣ»²⁴ και θεμελίωσε τα Κυρίαρχα Συμβούλια και την Μητέρα και Αρχουσα Στοά στο Ζενίθ της Βενετίας για να επιβεβαιώσει την προέλευση και για να εξασφαλίσει για το μέλλον το συνεχές του Σεβάσμιου Τύπου.

Αυτή ήταν η πράξη ένωσης των δύο Τύπων που διατήρησε την αυθεντικότητα Τυπικών και Κανονισμών.

Υπενθυμίζουμε ότι η ταυτότητα ενός Τάγματος ή ενός Τύπου είναι μόνον η διατήρηση της επαφής του με το Εγρηγορός του. Η επαφή με το Εγρηγορός επιτυγχάνεται μόνον όταν υπάρχει αυθεντικότητα κανονισμών και Τυπικών.

Ακολούθησαν οι δημιουργίες των κατάλληλων Σωμάτων που θα τον αποτελούσαν, δηλαδή Στοών, Περιστευλίων, Κονσιστορίων κλπ. Σιγά-σιγά όλοι οι εναπομείναντες πιστοί ακόλουθοι του Τεκτονισμού που πρέσβευε τόσο ο Misraim όσο και ο Memphis εντάχθηκαν στον «Α.·Α.·Α.·Τ.·Μ.·Μ.·».

Η δημιουργία του «Αρχαίου και Αρχέγονου Ανατολικού Τύπου **Misraim** και **Memphis**», δεν ήταν αποτέλεσμα κάποιας έριδας μεταξύ προσώπων για την κατάληψη κάποιων αξιωμάτων, ούτε προήλθε από τη δυσαρέσκεια ορισμένων επειδή ενδε-

²² Ονομασία κατοχυρωμένη n° 18132859

²³ Παγκόσμιο Ύπατο Συμβούλιο.

²⁴ Παγκόσμια Μεγάλη Στοά

Παναγιώτης Λιβιεράτος

χομένως δεν τους δόθηκε κάποιο αξίωμα σε κάποιο άλλο χώρο, ούτε επειδή κάποια «ομάδα» θέλησε να κάνει το δικό της αρχηγό. Η δημιουργία του ήταν αποτέλεσμα της επιθυμίας ορισμένων παραδοσιακών και αληθινών Τεκτόνων οι οποίοι ήταν προσηλωμένοι στον Εσωτερικό χαρακτήρα του Τεκτονισμού και στις πανάρχαιες αρχές του. Ήταν αποτέλεσμα ιδεολογικό.

Μία διαδρομή ετών μέσα από περιπέτειες έμπαινε επιτέλους στην τελευταία της ευθεία. Η προσδοκία λίγων αλλά αφοσιωμένων αληθινών Τεκτόνων οι οποίοι, ήθελαν τον Τεκτονισμό, στη μορφή από την οποία ξεκίνησε, άρχισε να γίνεται πραγματικότητα.

Η δημιουργία του «Αρχαίου και Αρχέγονου Ανατολικού Τύπου Misraim και Memphis» είναι το αποτέλεσμα της εσώτατης εκ νέου επεξεργασίας του Τύπου Misraim ή Αιγυπτιακού Τύπου, που εμφανίστηκε κανονικώς στην Βενετία το 1801, με τις προσπάθειες του Filalete Abraham (βαρώνος Tassone di Modena) και αμέσως διαδόθηκε στην Ιταλία και την Γαλλία, και του Τύπου Memphis ή Ανατολικού Τύπου, εγκατεστημένου από τον Etienne Marconis στα 1839 στην Γαλλία, με βάση μια ονοματολογία που επεξεργάστηκε εκ νέου τους Βαθμούς του Misraim εισάγοντας σ' αυτούς μνήσεις και Τυπικά του Ανατολικού Τύπου (Memphis).

Έτσι, οι 90 βαθμοί του Τύπου του Misraim και οι 92 βαθμοί του Τύπου Memphis έχουν ενωθεί συνθέτοντας, σε μια ειδική ονοματολογία, τους βαθμούς κλειδιά όλων των κλιμάκων, επιφυλάσσοντας τους τελευταίους βαθμούς για τους Συντηρητές του Τάγματος και του Τύπου. Ο **A·A·A·T·M·M·** απαρτίζεται από 95 βαθμούς στους οποίους προστίθενται δύο διοικητικοί βαθμοί: ο 96° (προνόμιο του Εξόχου Εθνικού Μεγάλου

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

Διδασκάλου –Μεγάλου Ταξιάρχη) και ο 97° (προνόμιο του Κυριάρχου Γενικού Μεγάλου Ιεροφάντη).

Οι 4 σειρές βαθμών του τύπου του Misraim και οι 3 σειρές του Τύπου Memphis έχουν συνενωθεί σε δύο τμήματα και τέσσερις σειρές:

Το Τεκτονικό τμήμα – με την Συμβολική και την Φιλοσοφική σειρά – και

Το Ιλλουμινιστικό τμήμα²⁵ –με την Μυστικιστική και την Καββαλιστική σειρά.

Τον Ιούνιο του 1946, ο M.E.Allegri πέρασε στην Αιώνια Μεγάλη Πυραμίδα, αφήνοντας διαθήκη υπέρ του Ottavio Ulderisco Zasio, ο οποίος διηύθυνε την Μεγάλη Ιεροφανεία έως τις 5-1-1966, ημερομηνία του περάσματός του στην Αιώνια Μεγάλη Πυραμίδα, αφήνοντας με την σειρά του διαθήκη υπέρ του Κόμη Gastone Ventura, ο οποίος κατά το Χειμερινό Ηλιοστάσιο του 1971, αφύπνισε τον Τύπο σε όλα του τα Δώματα και διηύθυνε την Μεγάλη Ιεροφανεία έως τις 28-7-1981 ημερομηνία του περάσματός του στην Αιώνια Μεγάλη Πυραμίδα, αφήνοντας με την σειρά του διαθήκη υπέρ του Sebastiano

²⁵ Καμία σχέση με τους Illuminati της Βαυαρίας του Johann Adam Weishaupt

Παναγιώτης Λιβιεράτος

Caracciolo, ο οποίος το 2013 άφησε διαθήκη υπέρ του σημερινού Μεγάλου Ιεροφάντη.

Ο θεσμός της Ιεροφανεΐας εξασφαλΐζει την συνέχεια του Τύπου στα άνω Δώματα σε αντίθεση με τις διοικητικές πράξεις Τεκτονικών Οργανώσεων που λειτουργούν με εκλογές. Ο θεσμός αυτός εξασφαλΐζει ότι ο εκάστοτε Ιεροφάντης είναι ο καταπιστευματοδόχος του Τύπου.

Ο Κυρίαρχος Μεγάλος Γενικός Ιεροφάντης εξασφαλΐζει το συνεχές, έστω και εάν ο Τύπος τεθεί σε ύπνο στα κατώτερα δώματά του και, μερικές φορές, στα ανώτερα. Στον Τύπο Misraim Memphis (όπως εξάλλου πάντα σχεδόν συνέβη στον Τύπο Misraim αλλά και στον Τύπο Memphis) η συνέχεια της Μεγάλης Ιεροφανεΐας είναι εξασφαλισμένη στο πρόσωπο του Κυρίαρχου Μεγάλου Γενικού Ιεροφάντη, ο οποίος είναι ισόβιος, και μεταδΐδεται μέσω διαθήκης σε κάποιον Μεγάλο Συντηρητή του Τάγματος και του Τύπου, κάτοχο του 33° 90° 95° .

Πρόκειται για έναν Τύπο ο οποίος αναμφίβολα είναι ένας από τους ελάχιστους παραδοσιακούς και Κανονικούς Τύπους που εξακολουθούν να διατηρούν την ισχύ της μεταδΐσεως.

Δομικές ισχείς του Τύπου

1. Ο Τύπος είναι οργανωμένος σε μορφή Πυραμίδας, στην ορατή κορυφή της οποίας (δηλαδή στην κομμένη κορυφή της Πυραμίδας) βρίσκεται ο Κυρίαρχος Μεγάλος Γενικός Ιεροφάντης και το Κυρίαρχο Μεγάλο Θυσιαστήριο της Αδριατικής, ενώ στην άορατη κορυφή (δηλαδή στην τριγωνική κορυφή που λείπει) ίσταται ο Υπέρτατος Κτίστης των Κόσμων, του οποίου η παρουσία καθιστά ιερές τις εργασίες.

2. Με δεδομένο ότι η μυητική διαδικασία συνίσταται από διαδοχικές καταστάσεις συνείδησης, ο Τύπος αναπτύσσεται σε περισσότερα «Δώματα» οργανωμένα το καθένα σε πυραμιδοειδή μορφή.

3. Λαμβάνοντας υπόψη την «πτώση» του ανθρώπου και την ανάγκη πνευματικής ενηλικίωσής του, η οποία πτώση τον οδήγησε σε χαμηλά επίπεδα του γίνεσθαι, έχει κριθεί απαραίτητη η ανάγκη να επαναφέρουμε τον άνθρωπο στο κέντρο του σταυρού, στο σημείο εκείνο της οριζόντιας γραμμής από το οποίο γραμμή ξεκινάει η κάθετη. Εκείνο το σημείο όπου τα τρία πρώτα δώματα, ξεκινώντας από τη βάση, στην λεγόμενη ζώνη της «πρώτης ιεργασίας», εργάζονται σε ένα σχολαστικό και υπερευσυνείδητο επίπεδο το οποίο τείνει να επαναδομήσει τον άνθρωπο σε όλες του τις συνισταμένες της νόησης και της πνευματικότητας, διαμέσου του μετασχηματισμού της βέβηλης και χαοτικής προσωπικότητας, σε προσωπικότητα διατεταγμένη και αρμονική.

Αναφερόμαστε στην κατασκευή του εσωτερικού ναού, κατασκευή παραδοσιακή που θα επιτρέψει την αφύπνιση του ανθρώπινου καθεστώτος συνείδησης με την επανεκτίμηση των αξιών της fides (εμπιστοσύνη) δηλαδή, πίστη, αμεροληψία, τιμή, θάρρος, αυτοέλεγχο, μέτρο κλπ.)

Παναγιώτης Λιβιεράτος

4. Οι εργασίες των τριών πρώτων βαθμών, ονομαζόμενες συμβολικές, συνεχίζουν στα Ανώτερα Δώματα, τα ονομαζόμενα Φιλοσοφικά (Περιστύλιο, Σύγκλητος και Συμβούλιο. «Περιστύλιο» αποτελούμενη από το Κολέγιο 4° 7° και το Περιστύλιο 8° 11° - «Σύγκλητος 12° 17°» και «Συμβούλιο 18° 30°») και συνίστανται στην βαθειά μελέτη της ερμητικο-αλχημικής και καμπαλιστικής παράδοσης. Αναφερόμαστε σε εργασίες που τελειοποιούν και εδραιώνουν το έργο των αρχικών Δωμάτων τα οποία προετοιμάζουν τον άνθρωπο προκειμένου να μάθει να αντιμετωπίζει τις δοκιμασίες οι οποίες, λίγο-λίγο μετασηματίζονται από συμβολικές σε πραγματικές.

5. Το «Συμβούλιο 18° 30°» τοποθετεί τον άνθρωπο στο κέντρο του κάθετου σταυρού και τον ωθεί στην μελέτη της πνευματικότητάς του.

6. Με την ολοκλήρωση αυτών των εργασιών, ο άνθρωπος είναι έτοιμος για το αποτελεσματικό έργο που θα λάβει χώρα στα Δώματα τα επονομαζόμενα Ιλλουμινιστικά (από τον 30° 90° έως τον 32° 90° 94°).

7. Τέλος εισέρχεται στο Δώμα 33° 90° 95° .

Μηητικές ισχείς του Τύπου

1. Η ιερή αρετή που έχει μεταδοθεί παραδοσιακά και κανονικά στην κορυφή της Μεγάλης Πυραμίδας, από τον προηγούμενο κάτοχο του «ιερού» και «βασιλικού» αξιώματος.

2. Η αναγνώριση της πλέον καθαρής παράδοσης που υποδεικνύει τον Θυσιαστικό Τύπο, ως το μοναδικό μέσο, προκειμένου ο σύγχρονος άνθρωπος, να μπορέσει να προσεγγίσει τα ανώτερα επίπεδα του πνεύματος και να αγγίξει δια μέσου των λίγο-λίγο επίκτητων τελειοποιήσεών του, την ατομική αποκατάσταση.

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

3. Ο Θυσιαστικός Τύπος επιτεύξιμος σύμφωνα με τις αρχές της αντιστοιχίας, της ιερής σύνδεσης, του υπερβατικού και του ρυθμού του αρμονικού με τον κοσμικό ρυθμό.

4. Η fides (εμπιστοσύνη) όλων των αφοσιωμένων αναζητητών που τους επιτρέπει να συμμετάσχουν στην αρετή της Κορυφής.

Όλα αυτά αφορούν την ανδρική γραμμή του Τύπου, τα μέλη του οποίου θεωρούν Αδελφούς όλους εκείνους οι οποίοι έλαβαν κανονική Τεκτονική Μύηση.

Ο Γυναικείος Αιγυπτιακός Τύπος Υιοθεσίας

Η μετέπειτα δημιουργία του Γυναικείου Αιγυπτιακού Τύπου Υιοθεσίας (*μέσα στους κόλπους του «Α.·Α.·Α.·Τ.·Μ.·Μ.·»*), με Γυναικείες Στοές οι οποίες θα λειτουργούσαν αποκλειστικά με Γυναικεία Τυπικά βασισμένα στα Τυπικά του Cagliostro, ήρθε να συμπληρώσει το όλο εγχείρημα.

Η γυναίκα έβρισκε πλέον τη δική της θηλυκή θέση στον Τεκτονισμό, με δικά της Τυπικά, σύμβολα και διδασκαλίες, και το κυριότερο, χωρίς να χρειάζεται να μιμηθεί τον άνδρα και να ισοπεδωθεί, κάτι στο οποίο την είχαν καταδικάσει, βάζοντάς την να λειτουργεί με ανδρικά Τυπικά²⁶, προκειμένου να της προσφέρουν μία «προσομοίωση» ισότητας.

Η γραμμή αυτή ονομάστηκε «Γυναικείος Αιγυπτιακός Τύπος Υιοθεσίας», ο οποίος εργάζεται με Τυπικά αποκλειστικά Γυναικεία.

Η παράδοση μας διδάσκει ότι το ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ/ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΑ/ΤΥΧΗ «δεν υπάρχει» και ότι η εκδήλωση,

²⁶ ΣτΜ: Ο Τεκτονισμός «λειτουργεί» στο φυσικο-αιθερικό πεδίο, το οποίο στον μεν άνδρα είναι ενεργητικό-παθητικό, στη δε γυναίκα παθητικό-ενεργητικό. Ένα Τυπικό θα πρέπει να σέβεται αυτή την διαφορετικότητα των δύο φύλων.

Παναγιώτης Λιβιεράτος

συνδεδεμένη σε κάθε περίπτωση και συμμετέχουσα σε ένα ενιαίο επίπεδο θεόπεμπτο και γενικό, είναι διαφοροποιημένη σε ανόμοια μέρη, τα οποία, ακριβώς επειδή είναι ανόμοια, εναρμονίζονται μεταξύ τους.

Το ότι δύο μέρη συμπληρώνουν το ένα το άλλο, δεν σημαίνει ότι είναι ίσα, ούτε ανταλλάξιμα. Σημαίνει ότι στο δράμα της ύπαρξής τους, το ένα μέρος είναι απαραίτητο στο άλλο.

Ο νόμος της εκδήλωσης είναι η διαφορετικότητα και επομένως δύο μέρη δεν μπορούν να είναι ίσα χωρίς το ένα να αποκλείει το άλλο. Έτσι η ύπαρξη μιας δημιουργίας είναι καθορισμένη από τον τρόπο του είναι της, και η φυσική διαφορά ανταποκρίνεται σε μία πνευματική διαφορετικότητα.

Το ιερό βιβλίο (Βίβλος) μας λέει ότι ο Θεός δημιούργησε τον άνθρωπο και τον έκανε άρρενα και θήλυ, δηλαδή ο Θεός δημιούργησε το Ανδρόγυνο. Μας λέει επίσης ότι, αφού τον τοποθέτησε στην Εδέμ, και αφού τον προειδοποίησε ότι εάν έτρωγε τον καρπό του δένδρου της γνώσης, θα πέθαινε, του έδωσε την ελεύθερη επιλογή, μετά από την οποία τους διαχώρισε, δίδοντας στον άνδρα αρρενωπά χαρακτηριστικά (ηρωϊκή δράση, ακλόνητη, αντοχή, σταθερότητα, αποφασιστικότητα κλπ) και στην γυναίκα, θηλυκά χαρακτηριστικά (ηρωϊκή αφιέρωση, θυσία, διαίσθηση, ευσπλαχνία κλπ). Η συνέπεια του διαχωρισμού ήταν να φάει η Εύα τον καρπό του δένδρου της γνώσης και δεν επακολούθησε τίποτα, διότι η Εύα δεν ήταν κάτοχος της δράσης. Προκάλεσε τον Αδάμ να φάει από το καρπό και μόλις ο Αδάμ τον έφαγε, άνοιξαν και στους δύο τα μάτια, δηλαδή ανακάλυψαν όλη τη γνώση. Ο Θεός τους «κάλυψε», δηλαδή τους έδωσε φυσικά σώματα, συσκοτίζοντας ολοκληρωτικά τη Γνώση που έλαβαν και τους έστειλε στην Γη, μέχρις ότου δια μέσου των γεννήσεων, των βασάνων, των λαθών και του θανάτου, και

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

δια μέσου του διαλογισμού και της μελέτης του εαυτού τους, αλλά και κυρίως μέσω της μελέτης της εσωτερικότητάς τους και της αναγκαίας αυτοκάθαρσης, αυτοί να κατορθώσουν να επανατοποθετηθούν στην οδό της επιστροφής στην αφετηρία τους.

Το αρσενικό και το θηλυκό, απομακρυνόμενοι από το Θείο Κέντρο, ενεπλάκησαν στην υλικότητα, αποκομίζοντας προσωπικά χαρακτηριστικά, τα οποία, λίγο-λίγο μεγάλωσαν, μέχρις ότου γίνουν ακατέργαστοι και άτακτοι, σε αντιστοιχία με τα προσόντα που τους είχαν δοθεί στην αρχή. Εξ' άλλου το αρσενικό και το θηλυκό, ετέθησαν σε μία συνεχή αντενέργεια μεταξύ τους, και σε αμοιβαία αναζήτηση μιας ενσωμάτωσης/ενοποίησης, η οποία μέχρι σήμερα εκδηλώθηκε μόνο ως σφετερισμός του ενός προς τον άλλον, και έγινε βάση σύγχυσης μεταξύ των δύο.

Παναγιώτης Λιβιεράτος

Το γεγονός αυτό, έδωσε μεγαλύτερη έμφαση στα χαρακτηριστικά της πτώσης, μέχρι τις μέρες μας. Σήμερα, δεν υπάρχουν ούτε αποκλειστικά αρσενικές υπάρξεις, ούτε αποκλειστικά θηλυκές, αλλά υβριδικά όντα, όντα κερματισμένα, θραυσμένα, και γι' αυτό, είναι αναγκαίο, και στο ένα και στο άλλο όν, να αναδιαταχθεί η ιδιαίτερη ύπαρξη, αφυπνίζοντας και στο ένα και στο άλλο, και στον άνδρα και στη γυναίκα, τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους, και τις αυθεντικές λειτουργίες τους, λειτουργία την οποία θα μπορούσαμε εν συντομία να αποκαλέσουμε «ανδρική πνευματική ενηλικίωση» για τον άνδρα και «θηλυκή πνευματική ενηλικίωση» για την γυναίκα.

Η αφύπνιση αυτών των χαρακτηριστικών, σύμφωνα με την παράδοση, μπορεί να επέλθει, ακολουθώντας δύο δρόμους, οι οποίοι, ακόμη και εάν είναι ενωμένοι, σε ένα ενιαίο κέλυφος, πρέπει να είναι διαφορετικοί για καθέναν από τους δύο. Είναι αναγκαίο, κατά την αρμονική και διατεταγμένη επαναδόμηση, το κάθε ένα από τα δύο φύλα, να ακολουθήσει μία μνητική οδό, παρόμοια, αλλά όχι όμοια, προκειμένου να προβληθούν στον άνδρα όλες οι αξίες οι απολύτως αρσενικές, και στη γυναίκα, όλες οι αξίες οι απολύτως θηλυκές, διότι στο τέλος, τα δύο στοιχεία, αφού εγκαταλείψουν την υλικότητά τους, θα μπορέσουν να επανασυνδεθούν στο σημείο εκείνο αυθεντικότητας, όπου το ΔΥΟ θα γίνει ΕΝΑ.

Αξίζει τον κόπο να θυμηθούμε ότι, σύμφωνα με την παράδοση, ο Τύπος Misraim Memphis, βασίζεται σε μία θυσιαστική δράση, στην οποία παρεμβάλλονται δυνάμεις εκ του άνω και δυνάμεις εκ του κάτω, απόκρυφες και λεπτές, και οι οποίες δρούν προς την επαναδόμηση και βελτίωση της ανθρώπινης προσωπικότητας.

Ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός και περί των Arcana Arcanorum

Ο Αρχαίος και Αρχέγονος Ανατολικός Τύπος Misraim και Memphis, Κυρίαρχο Μεγάλο Θυσιαστήριο της Αδριατικής (Superum), έχοντας συνείδηση των προαναφερθέντων, υιοθέτησε τον Γυναικείο Αιγυπτιακό Τύπο για τις γυναίκες, με τις οποίες συνυπάρχει αρμονικά. Οι γυναίκες έτσι, εκτός της μελέτης της Παράδοσης και των εσωτερικών συμβολισμών και των μύθων, τείνουν προς τη γνώση του εαυτού τους, προκειμένου να αφυπνίσουν από το βάθος, το θείο εγώ τους που εκκρεμεί στην καθεμιά από αυτές.

Ο Γυναικείος Αιγυπτιακός Τύπος Υιοθεσίας, του οποίου οι διδασκαλίες αναπτύσσονται σε τέσσερις βαθμούς, διευθύνεται από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη και επικουρείται για μεν την διεθνή οργάνωσή του, από την συνεργασία της Μεγάλης Διδασκάλισσας – Βασίλισσας του Σαββά, κάτοχο του διοικητικού βαθμού 6°, στην οποία μεταβιβάζει μερικές από τις εξουσίες του, για δε την εθνική οργάνωση σε κάθε ξεχωριστό κράτος, από την Εθνική Μεγάλη Διδασκάλισσα, κάτοχο του διοικητικού βαθμού 5°.

Ο Γυναικείος Αιγυπτιακός Τύπος Υιοθεσίας, εργάζεται με τυπικά που εμπνέονται από εκείνα του Cagliostro. Οι αρχές που καθοδηγούν τον Τύπο είναι εκείνες της πλέον καθαρής γυναικείας μύησης, της οποίας αποτυπώματα προέρχονται από τους αρχαίους χρόνους, όπως ακριβώς οι Εστιάδες, οι Σιβύλλες και οι Ιέρειες των Δρυϊδών γνώριζαν πολύ καλά την σημασία του άσβεστου πυρός και του θείου δισκοπότηρου, καθώς και την ανάγκη της αέναης διατήρησής τους.

Ετσι, όπως οι Αδελφοί, έτσι και οι Αδελφές του Γ.:Α.:Τ.:Υ.: θεωρούν Αδελφές όλες εκείνες που έλαβαν μία κανονική γυναικεία Μύηση.

Παναγιώτης Λιβιεράτος

Θεωρούμε αναγκαίο να διευκρινήσουμε ότι εμείς δεν ασπάζομαστε την ουτοπία της ισότητας (με την έννοια της ομοιότητας) μεταξύ του άνδρα και της γυναίκας. Μεταξύ αυτών των δύο δημιουργημάτων, τα οποία ενώπιον της παγκόσμιας εκδήλωσης έχουν το καθένα τις Θεϊκές του αξίες, εμείς αναγνωρίζουμε **ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΗ ΙΣΟΤΗΤΑ ΣΕ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ**.

Όσον αφορά την Υιοθεσία, αυτή δεν αποτελεί εξάρτηση, αλλά αντιθέτως, ένα σημείο κοινής σύνδεσης με την Θεία Τάξη και την Ανθρώπινη Τάξη, και ακόμη την εγγύηση της Παράδοσης, από τη στιγμή που η αρχαία γυναικεία μύηση έχει χαθεί.

Πηγές:

1. Τυπικά Ανδρικού και Γυναικείου Τύπου Misraim Memphis
2. Gastone Ventura: «Οι Τεκτονικοί Τύποι Misraim Memphis»
3. Ιστορικά Αρχεία Μεγάλου Θυσιαστηρίου Misraim Memphis
4. Σύνταγμα Κανονισμοί Τύπου Misraim Memphis
5. Ιστορικές σημειώσεις Sebastiano Caracciolo

ΤΕΛΟΣ